

Svensk Bretonklubb
Org nr 802414-1833
Rasklubb inom SKF

BretonBladet

Nr 2023/3-4

*God Jul
&
Gott nytt
2024*

Foto: Fredrik Almespång

Ordföranden har ordet

Så här inför jul, tänker man gärna tillbaka på året som varit. Hoppas att ni har många härliga Bretonminnen från 2023! För min egen del är det starkaste och bästa att vi tog en kull efter vår Kira. Att vår vuxna dotter behöll en av tikarna gjorde självklart att det blev ännu roligare. Det är så härligt att följa utvecklingen av hela kullen och särskilt lilla Vera, som dottern behöll.

Barnbarnen och Vera

Den största förändringen under året inom Bretonklubben, är införandet av SKK Start - den web-baserade anmälan till jaktprov. Precis som alla andra nya IT-system var det lite barnsjukdomar och buggar i starten. Men nu fungerar det allra mesta riktigt bra! Tack vare SKK Start har administrationen runt våra jaktprov minskat avsevärt. Dessutom finns numer all domarkritik tillgängligt för alla medlemmar i SKK Start.

Bretonklubben har just genomfört Enkät 2023, för att ge alla medlemmar chansen att påverka klubbens verksamhet. Över lag har vi fått ett mycket positivt gensvar. Tack så mycket för det! Den responsen gör att vi tycker det är roligt att jobba ideellt och värt att arbeta vidare! Läs mer om resultat från enkäten på sid 6. Ett av resultaten från enkäten var att "nybörjare" önskar mer information om hur jaktprov går till. På sid 10 finns en artikel med grundläggande beskrivning av ett jaktprov.

Eftersom Bretonstyrelsen är spridd över hela Sverige, så har vi normalt bara digitala möten. Men ca vartannat år träffas vi på riktigt, vilket jag tycker är mycket värdefullt för att styrelsearbetet ska fungera bra. För ett par veckor sen hade Bretonstyrelsen inkl. adjungerande, en "riktig" träff i Kloten i Bergslagen. Vi hade en fullspäckad agenda som blev en lång mötesdag med väldigt mycket givande diskussioner om avel, jaktprov, apport, regionsaktiviteter mm. Självklart hade vi resultatet från Enkät-2023 som underlag för våra diskussioner. Inför diskussion om apport praktiserade vi även själva att genomföra "Apporttrutan".

Mitten av november hade Bretonklubben för första gången på 40 år ett uppfödamöte för att diskutera hur Bretonklubben ska jobba med avel i framtiden. Även på detta möte, använde vi resultat från enkäten som underlag för diskussionen. Bretonrasen är friskare jämfört med många andra raser, men vi diskuterade hur vi ska hantera de få sjukdomar och defekter som finns inom Bretonrasen i framtiden. Bland annat diskuterades ev. ryggproblem (LTV) hos Bretoner, läs mer om det på sid 12. Mötet beslutade bland annat om en förändring av hur valpkullar ska annonseras.

Kom ihåg att motioner till årsmötet måste skickas in senast sista dec till ordforande@breton.se. Se även inbjudan till årsmöte på sid 4.

Jag vill passa på att tacka alla funktionärer inom Bretonklubben (styrelsemedlemmar, domare, provledare, regionombud, redaktör BretonBladet, kommittéer och alla övriga funktionärer) för att ni är så fantastiska och för allt jobb som ni har lagt ned under 2023. Utan er skulle Bretonklubben inte fungera! Ni bidrar alla starkt till att vi har fått ett så bra resultat från enkäten. Jag vill även tacka alla er andra medlemmar, för att ni bidrar till att vi är en så härlig och trivsamt klubb!

Till sist, från oss alla till er alla, önskar vi

**en riktigt God Jul och
ett Gott Nytt År!**

Förtydligande om apportartikel i BretonBladet nr2 2023

Text: Anna Norén

I senaste BretonBladet (nr 2 2023) skrev jag en artikel om apportering. Jag har uppenbarligen uttryckt mig mycket otydligt, eftersom den helt har misstolkats av någon person.

Personen har skickat in ett klagomål till Länsstyrelsen. Det är väldigt bra att denna misstolkning får redas ut. Vi i Bretonstyrelsen skulle uppskatta, om ni även vänder er direkt till oss i styrelsen, när ni anser att det är något som vi gör eller säger, som inte är bra. Så kan vi snabbare åtgärda. Vi i Bretonstyrelsen är självklart till för alla er medlemmar i Bretonklubben!

Foto: Eva Olausson

Andemeningen med artikeln jag skrev, var framför allt att inspirera alla att börja träna apport tidigt med era valpar. **Apport ska vara roligt!** Att våra hundar kan apportera vid jakt är viktigt både ur etisk synpunkt men det är även ett lagkrav.

Eftersom det förekommer många olika apporteringsmetoder beskrev jag objektivt en vanlig indelning av tre olika typer av apporteringsmetoder som används i fågelhundskretsar.

1. Lekapport
2. Apportering med Krav
3. Tvångsapport

Bretonklubben rekommenderar att man börjar med **Lekapport** med valpen, men att man övergår till **Apportering med Krav** på unghunden och den vuxna hunden. Jag är helt övertygad om, att för

att apport alltid ska fungera under jakt, räcker det inte med **lekapport**, utan vi måste förstärka dressyren med **apportering med krav**. Tips om hur man kan göra, finns i tidigare nummer av BretonBladet.

Bretonklubben tar däremot självklart avstånd från att utföra alla former av **tvångsapport**! Dressyr där man tillför hunden någon form av lidande, ska vi inte hålla på med.

Tvångsapport är en gammal metod som användes mycket förr. Rätt utfört, kan det vara en snabb genväg som fungerar. Tvångsapportering utförs tyvärr av flera än i dag. Bretonklubben rekommenderar alla medlemmar att inte utföra tvångsapport.

Jag vet, att det fortfarande händer att nybörjare får rådet av mer erfarna hunddressörer att tvångsapportera. Så min avsikt med min apportartikel var snarare, att varna för tvångsapportering. Att särskilt som nybörjare försöka tvångsapportera en unghund är det extra illa. Man riskerar att förstöra en hunds apporteringsvilja helt med tvångsapport.

Dessutom är det varken etiskt eller lagligt att ge hunden någon form av lidande i samband med dressyr.

Enligt Djurskyddslagstiftning i Sverige (som står på Jordbruksverkets hemsida) om träning och tävling med hund gäller:

"Du får inte träna eller tävla med din hund på ett sådant sätt att den utsätts för lidande. Du som tränar eller tävlar med hunden är ansvarig för att prestationskraven är anpassade till hundens fysiska och psykiska förmåga. Du får inte använda utrustning eller hjälpmedel som kan skada hunden eller orsaka annat lidande."

Anna Norén
Ordförande i Svensk Bretonklubb

Foto: Maria Hörnlund

Bretonklubben bjuder in till

ÅRSMÖTE 2024

Datum: 2024-04-27

Tid: 18:00

Plats: Hotell Klimpfjäll

Information om hur man anmäler sig till det fysiska årsmötet kommer publiceras på hemsidan www.breton.se närmare inpå.

Det kommer även finnas möjlighet att delta på mötet digitalt. För att delta digitalt behöver du anmäla dig genom att mejla ordforande@breton.se, videolänk skickas då inför mötet.

OBS! Motioner till årsmötet skickas till ordforande@breton.se, senast 2023-12-31.

Hoppas vi ses!

Skriv en Breton-låt !

Klubben behöver en bra Breton-sång.

Skriv en ny text till en välkänd, lättsjungen melodi som vi kan använda på våra event. Texten ska så klart handla om Breton på ett eller annat sätt.

Skicka in ditt bidrag till
bretonbladet@breton.se

Bidragen kommer presenteras på årsmötet och en vinnande text utses.
Naturligtvis väntar en liten belöning.

Hoppas denna häftiga bild på Sören från Skuggans Gröna,
Långtora ger er inspiration.
Foto: Michael Fränneby

Bretonklubbens Enkät 2023

Text: Anna Norén

Årets enkät gjorde en djupdykning gällande tre frågor: avel, apport och jaktprov. Resultatet från enkäten kommer självklart ligga till grund för Bretonklubbens fortsatta arbete.

116 personer, 22 % av alla medlemmar, har svarat på 2023 års enkät. Ett stort tack till alla er som har lagt ned tid på att svara på enkäten! Ni bidrar till att hjälpa oss att göra Bretonklubben ännu bättre!

De allra flesta som har svarat har varit mycket positiva till Bretonklubbens verksamhet över lag. Vi tackar så mycket för den positiva respons som vi fått! Den responsen gör att vi tycker det är roligt att jobba ideellt och värt att arbeta vidare!

En handfull personer är mycket negativa till hur Bretonklubben jobbar. Självklart tar vi även åt oss av deras kritik, och försöker förbättra oss. Men det är tyvärr helt omöjligt att tillfredsställa alla medlemmar i en klubb till 100 %, då vi alla är människor och tycker olika om olika saker.

Av alla svarande har 71 % varit medlemmar mindre än 10 år. 36 personer (24 %) har på något sätt varit aktiva inom aveln. Det är en jämn representation mellan regionerna. Generellt går det inte se någon större skillnad på svaren mellan regionerna, de som är aktiva i aveln eller inte, eller hur länge man varit medlem.

Allt från enkäten går självklart inte att delge här i BretonBladet. Så här är en sammanställning med exempel. Resultat från hela enkäten med alla kommentarer finns publicerat på breton.se/2023-enkat (detta ligger inte publikt, så det går inte att klicka sig fram till enkäten utan ni når det enbart via länken).

Bretonklubbens avelsarbete

67 % tyckte att Bretonklubbens avelsarbete är bra. Bara 9 % tyckte att det är dåligt, medan 25 % tog ingen ställning i frågan.

Över lag tyckte man att Bretonklubben hantera sjukdomar hos Bretonrasen bra. Men samtidigt ansåg man att Bretonklubben ska arbeta aktivt med att öka kunskapen om sjukdomar. Det var inga stora skillnader i åsikt mellan de som är aktiva i aveln och övriga.

Exempel på förbättringsförslag rörande avelsarbete:

- Sluta para hundar med C-höfter

- Sluta att bara ha fokus på höfter. Risker finns att vi då får Bretoner med perfekta höfter som inte jagar
- Mer fokus på mentalitet och jakt
- Flera önskade att avelsrådet ska förbjuda olika varianter av parningar.

Kommentar: Enligt SKKs riktlinjer är avelsrådet i första hand informatörer. De har inte befogenhet att förbjuda något, utöver SKKs grundregler.

Hur ska vi arbeta med apport?

Vad det gäller apportkrav på jaktprov tyckte 26 % att det är bra som det är i dag, 25 % önskade ta bort apportkrav för i UKL (unghundsklass) för att få ett 1:a pris medan 22 % önskade öka apportkraven på jaktprov. Slutsatsen av detta, är att vi för närvarande inte kommer ändra några apportregler i UKL på våra jaktprov.

Kommentar: Från kommentarerna inser vi, att många har missförstått reglerna för apport i UKL. Det finns INGET apportkrav för att starta i UKL, och det finns INGET apportkrav för att få pris i UKL. Det är enbart för att få ett 1:a pris i UKL, som det krävs en godkänd apport.

Exempel på önskemål om apportträning:

- Mer regionala träningar
- Allmänt mer info, filmer & kurser om hur man tränar apport.

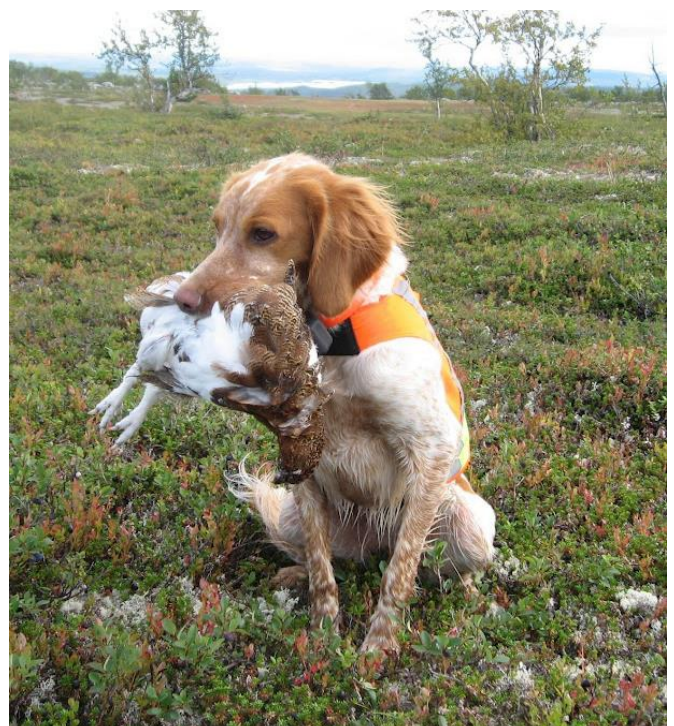

Foto: Anna Norén

Hur ska vi få fler att starta jaktprov?

Exempel på förslag

- Mer information om hur ett jaktprov fungerar
- Prova-På-Prov och Teams-information
- Subventionera första jaktprovsstarten.
Kommentar: Från 2024 kommer en presentcheck på första jaktprovsstarten ingå i Vakpkitet för nya medlemmar.
- Få vara åskådare.
Kommentar: Alla är välkomna som åskådare på ett jaktprov.
- Avdramatisera jaktprov. Tala om att det är roligt.
- Vänligare mot nybörjare.
- Uppfödare, regionombud, domare och provledare har en viktig roll i att sprida information om jaktprov.

Allmänna kommentarer

Ex på positiva kommentarer:

- Ni gör ett strålande jobb!
- Jag tycker ni gör det bra. Kämpa på!
- Bra jobb ni gör! Särskilt roligt med regionala grupperna.
- Gillar klubben! Trevlig gemenskap. Bra jobbat alla förtroendevalda!

- 🤔👍
- Tycker på det stora hela är en jättetrevlig klubb, keep it up!!
- Jag tycker att Bretonklubben gör ett bra arbete med att göra bra arrangemang, jaktprov, träningar mm i de olika regionerna, samt alla som ställer upp som både ideell arbetskraft för att få ihop det för många.
- Tycker styrelsen sköter det mesta bra med de förutsättningar som finns.
- Mycket trevlig klubb, välkomnande atmosfär!
- Tycker styrelsen gör ett bra arbete. Denna enkät är ett bra exempel på detta. Trevlig klubb, man får mycket hjälp från andra Bretonägare. Vi är mycket nöjda med rasen, vår hund, uppfödare och klubben. Bra jobbat och varmt tack! <3
- Har varit med vid träning inför jaktprov, samt bevittnat jaktprovet vid Storsjön i vintras och jag blev så glad över stämningen och inkluderingen jag kände som ny. Fortsätt med den stämningen och prestigelösheten, delande av kunskap mm. så kommer det att bli toppen i alla fall för mig/oss 😊

Exempel hur det kan se ut i SKK start (Blå text = länk för att komma vidare)

Hund, Ras	Start-tid	Förare	Klass	Domare	Status
#226 SKF - JAKTPROV, BJÖRKLIDEN					3 sep 2023
SKF Svensk Bretonklubb	Skog / Nationellt / UKL / NKL ej Breton/Weimaraner / ÖKL / EKL / Ordinarie prov				
#1320 ALMKULLENS KASSIE	Heldag	PETER	UKL	PAUL LUNDBLAD	Stambokförd
BRETON	sep:03	NILSSON			Publicerad

Ex på vad ni efterfrågar mer:

- Önskar kunna läsa hela Domarkritiken.
Kommentar: Från 2023 finns all Domarkritik publicerad på SKK Start.
Se exempel ovan
- Mer regionaktiviteter
- Mer kurser i jaktliga situationer och apport
- Öka samarbete med andra fågelhundsklubbar och Norge
- Fler egna utställningar

Ex på negativa kommentarer:

- Bretonklubben i mina ögon är inte en fungerande sund klubb. Det är en klubb där alla kliar varandra på ryggen och jag mår riktigt dåligt i hur vissa saker har skötts.
- Är riktigt trött på att det försiggår kennel-diskriminering.
- Att klubben arbetar för ett bättre klimat, bort med härskartekniker. Att man känner att man har rätt att lämna kritik för att säkerhetsställa att klubben hela tiden kan göra förbättringsarbeten inte skrämmas och inte ha tystnadskultur som nu råder. Hela styrelsen behöver vara aktiv inte bara 1 eller få.

Foto: Johanna olofsson

PVNs Poker

Allmänna kommentarer

Ex på positiva kommentarer:

- Ni gör ett strålande jobb!
- Jag tycker ni gör det bra. Kämpa på!
- Bra jobb ni gör! Särskilt roligt med regionala grupperna
- Gillar klubben! Trevlig gemenskap. Bra jobbat alla förtroendevalda!
- 😊👍
- Tycker på det stora hela är en jättetrevlig klubb, keep it up!!
- Jag tycker att Bretonklubben gör ett bra arbete med att göra bra arrangemang, jaktprov, träningar mm i de olika regionerna, samt alla som ställer upp som både ideell arbetskraft för att få ihop det för många.
- Tycker styrelsen sköter det mesta bra med de förutsättningar som finns.
- Mycket trevlig klubb, välkomnande atmosfär!
- Tycker styrelsen gör ett bra arbete. Denna enkät är ett bra exempel på detta. Trevlig klubb, man får mycket hjälp från andra Bretonägare. Vi är mycket nöjda med rasen, vår hund, uppfödare och klubben. Bra jobbat och varmt tack! <3
- Har varit med vid träning inför jaktprov, samt bevittnat jaktprovet vid Storsjön i vintras och jag blev så glad över stämningen och inkluderingen jag kände som

ny. Fortsätt med den stämningen och prestigelösheten, delande av kunskap mm. så kommer det att bli toppen i alla fall för mig/oss 😊

Ex på vad ni efterfrågar mer:

- Önskar kunna läsa hela domarkritiken. *Kommentar: From 2023 finns all domarkritik publicerad på SKK Start.*
- Mer regionaktiviteter
- Mer kurser i jaktliga situationer och apport
- Öka samarbete med andra fågelhundsklubbar och Norge
- Fler egna utställningar

Ex på negativa kommentarer:

- Bretonklubben i mina ögon är inte en fungerande sund klubb. Det är en klubb där alla kliar varandra på ryggen och jag mår riktigt dåligt i hur vissa saker har skötts.
- Är riktigt trött på att det försiggår kenneldiskriminering.
- Att klubben arbetar för ett bättre klimat, bort med härskartekniker. Att man känner att man har rätt att lämna kritik för att säkerhetsställa att klubben hela tiden kan göra förbättringsarbeten inte skrämmas och inte ha tystnadskultur som nu råder. Hela styrelsen behöver vara aktiv inte bara 1 eller få.

Jaktprov våren 2024 (smärre ändringar kan bli aktuella)

Datum	Plats	Antal provdagar	Antal partier	Maxantal hundar/parti
9-10 mars	Tåssåsen	2	1	12
16-17 mars	Långtora	2	2	12
23-24 mars	Gräftåvallen	2	1	12
13-14 april	Dundret	2	1	12
20-21 april	Lofsdalen	2	2	12
20-21 april	Abisko	2	1	12
26-28 april	Klimpfjäll	3	2	12

Utöver höstproven som kommer redovisas i senare nr har vi även planerat

Foto: Marie Nylander

Inbjudan till fältprov i Danmark

Text: Allan Folmer

Nu har jag deltagit i svenska fjällprov de senaste 2-3 åren och som de flesta vet är Danmark ett ganska platt land jämfört med Sverige.

Danska Bretonklubben håller sitt årliga **huvudtest 22-24 mars 2024** och terrängen är ganska nära där jag bor ca. 20-30 minuter med bil.

Är det inte dags för svensken att prova ett danskt fältprov?

Speciellt för er med unghundar kommer det att finnas goda möjligheter till priser - ingen apportering, stor tolerans för dressyrbrister som harar och annat hårspel. Det är sökandet och jaktlusten som bedöms.

Jag skulle vilja lägga till sovplatser om det skulle finnas någon som kan lockas och du får gärna komma några dagar innan så kan ni träna tillsammans på fältsöket.

Det kommer en officiell inbjudan och anmälan senare. Men nu kan du fundera på om det inte är dags att prova det nu. Om du har några frågor eller tvivel, vänligen kontakta mig på: allanloui@hotmail.com eller 0045 26136071 - du måste vara så välkommen.

Allan Folmer

Jaktprov - är så mycket mer än ett jaktprov!

Text och foto: Anna Norén

Utvärderingen av Bretonklubbens Enkät-2023, visade bland annat att det var flera medlemmar som efterfrågade mer information om hur ett jaktprov egentligen går till. Så här kommer nu lite allmän information.

Att starta jaktprov är roligt! Det är en social övning, där man går och pratar mycket med andra fågelhundsägare och diskuterar allt från grundläggande hunddressyr till episoder från jakten.

Något som jag uppskattar mycket med jaktprov är att de är lite som Vasaloppet, där alla tävlar tillsammans: "blåbär", merparten är vanliga motionärer och så finns det en liten skara elitåkare. De allra flesta som startar jaktprov är helt vanliga hundar och vanliga hundförare. Samtidigt som det även finns elitklass, vilket är de riktigt duktiga och erfarna hundarna med sina hundförare.

Syftet med jaktprov är i första hand för att gagna aveln. Alltså för att hitta bra avelshundar som är duktiga på att jaga. Därför är det bra om så många Bretoner som möjligt startat på jaktprov. Inte bara "Eliten"!

Vad skiljer ett jaktprov från vanlig jakt? I stort är jaktprov som en vanlig jakt. Hundföraren ska föra hunden, precis som om det vore jakt. Stora skillnaden är, att hunden ska visas upp för domaren, i stället för skytten.

Vågar jag som nybörjare starta ett jaktprov? Ja, absolut! Alla funktionärer (domare och provledare) och övriga som startar på jaktprov, brukar vara väldigt vänliga och ta väl hand om nybörjare och förklara hur jaktprovet går till.

Ett bra sätt om du är nyfiken men känner dig lite osäker, är att komma med som åskådare på ett jaktprov. Alla är varmt välkomna att komma och titta! Du kan även fråga ditt regionombud eller någon annan som tidigare startat jaktprov hur det

går till. Skicka även gärna frågor till jaktprov@breton.se

Bretonklubben arrangerar några Prova-På-Prov per år. Delta gärna på det! Vi planerar även att hålla ett informationsmöte på Teams om hur ett jaktprov går till.

Hur går själva jaktprovet till? Man går tillsammans under dagen i en grupp, ett **parti**, med max 14 hundar per grupp. Två hundar släpps i taget i ett **parsläpp**. Varje parsläpp är ca 10-15 min, och hundarna får turas om att gå. En hund får 3-6 släpp på en dag. Normalt pågår provet ca 6-7 timmar och man går/åker skidor ca 7-15 km.

Första startordningen är lottad inom varje Klass. Under dagen kan domaren ändra ordningen mellan hundarna om denne önskar.

Det finns inga som helst "förkunskapskrav" för att starta en hund på jaktprov, varken på hunden eller föraren. Men det känns nog roligare för föraren, om man vet att hunden fungerar rimligt bra vid jakt, före man startar ett jaktprov.

För att hunden ska få ett pris, krävs att hunden visar jaktlust, gör ett rimligt bra sök och att hunden gör minst ett **godkänt fågelarbete**. Med godkänt fågelarbete menas att hunden ska:

1. Hitta och stå för fågel.
2. Vänta med att resa fågel, tills föraren gett kommando.
3. När fågeln flyger upp skjuts ett skott och hunden ska vara tillräckligt lugn för klassen (i UKL tillåts en kortare eftergång, i ÖKL får hunden inte gå många meter efter, i EKL får hunden inte gå efter alls).
4. I EKL och ÖKL krävs därefter en godkänd apport. I UKL krävs ingen apport, utom för att få 1:a pris. Om ingen fågel skjutits genomförs en **kastapport**.

Klimpfjäll sept. 2023

Domaren kan avsluta en hund för dagen, om hunden inte visar någon jaktlust eller om den förbryter sig, t ex att hunden har längre eftergång än vad klassen tillåter. Att bli avslutad för dagen, händer även den bäste då och då, så det är fullt normalt. Om man har riktig otur, kan det hända att en hund avbryts redan första släppet.

Efter dagens slut summerar domaren hur alla hundar har gått under dagen, enligt jaktprovsreglerna och bedömer om hunden får pris eller ej, och vilken valör hunden får.

Många jaktprov är två dagar. Dag nr två gör vi som kungen, vi vänder blad. Så en hund kan mycket väl få pris 0 ena dagen och ett 1:a pris andra dagen. Prisprocenten på våra jaktprov är ca 25 %. Vilket alltså innebär att på alla jaktprov finns det alltid många som inte får ett pris.

Några definitioner - De flesta jaktprov är **kvalitetspartier** - vilket innebär att det är ingen tävling mellan hundarna, utan de klassas i olika kvalitetsnivåer med 1:a pris, 2:a pris, 3:e pris eller pris 0. Rent teoretiskt skulle alltså alla hundar som startar på ett jaktprov kunna få 1:a pris.

Någon gång per år arrangerar vi **segrarklass**, det är enbart för elithundar och då det är tävling mellan alla startande hundar.

Det finns tre olika underlag för jaktprov: **Fjäll**, **skog** och **fält**. På fjäll är det självklart ripa som är den vanligaste fågel. I skog är det tjäder, orre och det kan även vara ripa. På fält är det fasan och raphöns. Det är ingen skillnad på reglerna för de olika underlagen. Men hunden ska anpassa sök, så det är lämpligt för underlaget.

De flesta höstproven är under jaktsäsong, där fågel fälls av en skytt om det är möjligt. Under vinterproven är det inte jakttid. Då skjuter man alltid i luften med en startpistol i samband med fågeltagning. På fjäll-vinterproven gäller skidåkning i terrängen.

Det finns tre klasser:

- **Unghundsklass (UKL)** - 9 -24 månader
- **Öppenklass (ÖKL)** - 24 månader tills hunden tagit ett 1:a pris
- **Elitklass (EKL)** - fr o m hunden tagit ett 1:a pris ÖKL

Unghundsklass har inte så hårda regler, de skärps något i öppenklass och de är ganska tuffa i elitklass. En hund får starta hur många gånger som helst inom varje klass. Men efter ett 1:a pris i ÖKL, måste hunden därefter starta i EKL.

Datum för **ordinarie jaktprov** fastställs formellt av SKF*) inför varje jaktprovssäsong. Alla medlemmar inom SKF är välkomna på alla SKF's ordinarie jaktprov. Jaktprovskalendern finns på breton.se och SKK Start.

Det finns även **särskilda jaktprov** vilka arrangeras mindre formellt. De kan bokas bara några veckor före provstart och de kan arrangeras för en sluten grupp.

Hela jaktprovsreglementet finns på breton.se/omoss/Dokument och övrig info

Hoppas vi ses på nästa jaktprov! VÄLKOMMEN!

*) SKF - Specialklubb för Kontinentala Fågelhundar. Bretonklubben är en av flera rasklubbar under SKF's paraply.

Röntga din Breton!

Text: Anna Norén

Bretoner är en frisk och sund ras, jämfört med många andra raser. Men vi måste ständigt jobba proaktivt för att ”mota Olle i grind”.

Precis som alla andra rasklubbar jobbar Svenska Bretonklubben med att försöka sänka andelen grav HD (Höftledsdysplasi) inom rasen. Bretonerna har en relativt hög andel HD klassning C och D, även om det tack och lov ännu är få individer som har allvarliga problem med höfterna. För att vi ska kunna lyckas ännu bättre med att sänka andelen HD, så krävs att större andel av Bretonerna höftled-röntgas!

Hjälp till med att röntga din Breton!

Det förekommer att Bretoner har ryggproblem (LTV= Lumbosacral Transitional Vertebrae). Hur frekvent det är och om det orsakar problem hos Bretoner, vet vi inte i dag.

När du HD-röntgar din Breton, kan du även utföra en ryggröntgen för att kontrollera LTV, för att bidra till ökad kunskap om LTV. Det finns ännu ingen som objektivt klassar LTV i Sverige. Men man kan skicka röntgenbilder till <https://www.incoc.fi/en/incoc-5/>, ett företag i Finland, för objektiv klassning av LTV för 36 Euro.

Deras motkrav är att resultatet ska publiceras på INCOCs hemsida. Ingen registrering sker ännu på svenska Stambokföringen på SKK Hunddata.

Röntgen av HD görs från magen medan LTV görs från sidan. Så det krävs två olika röntgenbilder för de två olika klassningarna.

HD-röntgen

LTV-röntgen

Årets Jakthundar

Årets Allroundhund
Lill-Gemons LIVA
Foto: Ulf Graipe

Årets unghund
Myrtallens AINA
Foto: Annacarin Wikman
Se även artikel sid 22

Årets hund
Lill-Gemons NEMO
Foto: Johanna Olofsson

BRETON SM I SKOG 2023 - Ett vinnande koncept och en given succé

Text o foto: Joachim Almgren

Skogarna kring Björkliden i Norsjö kommun, stod i fokus när Svenska Mästerskapen för bretoner i Skog skulle avgöras under helgen den 1:a till 3:e september 2023. De otroligt fina och varierade skogsmarkerna kring Björkliden innehåller som regel alltid bra med fågel även om tillgången på fågel naturligtvis kan variera lite även här. Med de erfarna arrangörsproffsen Anna-Carin och Erling Vikman vid rodret för ett mycket välkomnande och varmt värdskap och ett, som vanligt, mycket välplanerat arrangemang i sin helhet var succén given. Förutsättningarna blev definitivt inte sämre av att SM-arrangemanget lyckades attrahera två av Norges absolut främsta skogsprovsdomare och tillika väldigt ivriga skogsfågeljägare med gedigen meritlista att tacka ja till dömning av de två SM-partierna i segrarklass. Den enda obekanta faktorn i denna ekvation var hur välvilliga och snälla vädergudarna skulle vara under helgen.

Själv körde jag ner från Kiruna till Norsjö redan under torsdagen för att checka in i en fin stuga på "Fridfulla Rännuddens Camping" i god tid inför dömning av fredagens jaktprov. På "Fridfulla Rännuddens camping" som drivs av Charlie Johansson sedan 20 år, inlogerades såväl vi domare, deltagare och funktionärer under hela SM-helgen. Maten från köket på Rännuddens camping var magnifik. Här avhölls även lördagens jägarmiddag och SM-bankett. Mitt främsta matminne från helgen som gick var en friterad, av Charlie, hemfiskad abborrfilé som jag serverades till middag under fredagskvällen. En riktig höjdpunkt som jag själv aldrig har kommit på att laga själv.

Fikapaus

Dag 1: Fredag den 1:a September

SM-helgen inleddes under fredagen den 1:a september i skogarna runt Björkliden med jaktprov i två olika partier. Det ena partiet dömdes av Peter Nilsson medan det andra partiet dömdes av under-

tecknad, Joachim Almgren. Regnet hängde i luften, men vädergudarna bestämde sig i sista stund för att vara snälla. Totalt startades 8 hundar under fredagen, jämnt fördelade mellan partierna. Fågel fanns det definitivt i markerna, även om tillgången i år kändes något glesare än i normala fall. Orrarna var som vanligt lätta på vingarna och en utmaning för hundarna, medan riporna tryckte lite bättre. I Peter Nilssons parti premierades Madame Mini, (Ägare: Anna-Carin Vikman/ Förare: Erling Vikman) med ett 2:a pris i Elitklass. I mitt parti så premierades 2 hundar denna dag.

Myrtallens Aina, med Ä/F Anna-Carin Wikman, tilldelades ett välförtjänt 1:a pris i UKL Skog, med mycket bra sök, ett flott fågelarbete med resning där Aina var komplett lugn i uppflog och skott och apporterade klockrent. Vårt partis andra premiering gick till vår norska deltagare Åge Lekanger med Tråslettens Öy-Kjerringa, Ä/F: Åge Lekanger från Bodö som visade upp ett flott skogssök av högsta märke och lyckades få till ett fint fågelarbete på en Orrhöna, men utan resning som lättade utan hundens förskyllan, när vi var på väg upp i position i den täta biotopen.

Öy-Kjerringa var komplett lugn i uppflog och skott och apporterade utmärkt. Denna dag var det bara resningen i fågelsituationen som saknades för vår norska vän, men Öy-Kjerringa fick ett mycket välförtjänt 2:a pris Elitklass denna dag.

Det andra jaktprovspartiet under fredagens prov, dömdes av Peter Nilsson. Här var det en hund som gick till pris. Erling Wikman förde MadamMini som ägs av Anna-Carin Wikman till ett fint 2:a pris i elitklass.

Det blev en fin första dag på Skogsprovet i Björkliden med totalt 3 premierade hundar, som avslutades med en god middag på Rännuddens camping.

Magnus Larsson med sin hund

Dag 2. Breton-SM i Skog

Under Lördagsmorgonen den 2:a september var det spänd förväntan i luften vid uppropet för SM:et som dessutom kryddats lite extra med ett CACIT i potten. Tio erfarna ekipage med bretoner från Sverige och Norge fördelade på två partier, skulle ut och göra upp om mästerskapstiteln i terrängen runt Björkliden. Förutom 2st SM-partier skulle dessutom ett tredje parti med Unghundar och Öppenklassare också ut och prova sig, under ledning av Paul Lundblad, som domare.

Domarna Frank-Gunnar Björn och Björn Tormod Syversen

SM-partierna skulle dömas av två mycket erfarna norska domare, som båda dömt finaler på Norge-mästerskapen i Skog, där alla fågelhundsraser konkurrerar tillsammans och mot varandra. Björn-Tormod Syversen från Kirkenes, dömde NM-Skog finalen så sent som 2022, och som dessutom har varit finalist med sina olika Engelska Settrar hela 8 gånger. Björn-Tormod är så pass dedicerad som skogsfågeljägare så att han t.o.m. köpte sig ett eget hus i Jörn för några år sedan bara för att kunna jaga ännu mer skogsfågel och ännu tidigare än hemma i Norge. Frank-Gunnar Björn från Tromsø skulle döma det andra SM-partiet i Björkliden. Även Frank-Gunnar är en otroligt driven skogsfågeljägare och meriterad domare, som även han har dömt en final på NM-Skog, och dessutom dömt såväl en NM-Höyfjell Höst final på Kongsvold och en NM-Vinter final på Andöya. Frank-Gunnar kom för övrigt direkt till SM:et från en tre veckors-turné med skogsfågelsjakt i Gällivare samt Tärendö. Det var med andra ord upplagt för en otroligt spännande dag i skogarna runt Björkliden.

På startlinjen stod de flesta av de bästa bretonerna i landet och ett vasst norskt ekipage. Ett gäng mycket erfarna, drivna och hängivna bretoner med sina förare som fördelades lika på de två olika partierna och som alla hade förutsättningar att vinna.

I Björn-Tormods parti startades: Rickardssons Smilla, ä/f: Robert Isaksson, Spakken-Shas, ä/f: Lennart Berglund, MadamMini, ä/:Anna-Carin Wikman/f: Erling Wikman, Tråslettens Öykjerringa, ä/f: Åge Lekanger, samt Fiskonfjällets Tua, ä/f Maria Hörnlund.

I Frank-Gunnars parti startade Almkullens Hexa, ä/f: Peter Nilsson, Lill-Gemons Liva, med ä/f: Ulf Graipe, Fiskonfjällets Zita, ä/f: Stefan Hörnlund samt Vakkuniva-Tarzans Tara och Vakkuniva-Tarzans Tuva båda ägda och förda av Joachim Alm-gren.

I utgångspunkten så skulle mästerskapet köras i segrarklass med två 15-minuters rundor per hund för de hundar som uppfyllde de mycket högt ställda kvalitetsmässiga kraven på sök, fågelbehandling, samt övriga dicipliner. SM:et var också tilldelat internationellt Cert, CACIT och Reserv-CACIT, såvida kvalitetskriterierna var uppfyllda av vinnande hund och dess 2:a. Domarna avtalade dessutom om att man skulle konferera per telefon efter 2 genomförda rundor, om det ev. krävdes att köras en full tredje 15-minutersrunda för att kunna kora en värdig vinnare och ev. dela ut CACIT.

Partierna delade på sig och provet startade.

I Frank-Gunnars parti där även undertecknad ingick hade vi väldigt starka sökare överlag, som gick för högsta prisvalör sökmässigt. Peter Nilsson med sin Almkullens Hexa hittade fågel redan i sitt första släpp och fixade till ett fågelarbete utan resning på en orre och var komplett lugn i situationen. Dessvärre så ville inte Hexa apportera i denna situation och avslutades redan i första släpp tråkigt nog. I övrigt så gick vi övriga, hela den första rundan utan fågel i släppen för hundarna. Vi kunde dock höra hur det small flera gånger från det andra SM-partiet längre bort skogen.

De upprepade skotten från det andra partiet ökade definitivt pressen på oss i vårt parti att komma i fågel, i vårt tilldelade markområde. För egen del började det kännas lite uppgivet när vi efter två hela och fulla 15 minuters rundor, endast hade haft en enda fågel i luften totalt, förutom Peter och Hexas inledande orre och trots otroligt duktiga sökare. Hade vi nu otur så kunde SM:et redan var över för vårt partis del.

Hoppet lever

Man kunde riktigt ta på spänningen i partiet, medan vi otåligt väntade på att få telefonsamtalet från domare, Björn Tormod Syversen i det andra partiet. Skulle det bli en tredje runda, eller hade det andra partiet redan lyckats få ihop en eller flera hundar med kompletta fågelarbeten som räckte för att dela ut CACIT.

Det var dödstyst i skogen när samtalet kom, och alla i vårt parti satt på helspänn medan domarna konfererade. När Frank-Gunnar lade ner telefonen och förkunnade att vi skulle köra en tredje, 15-minutersrunda på alla hundar, så jublades det högt i partiet med våra 4 kvarvarande ekipage. Vi skulle nu få ytterligare en sista chans till att hitta fågel i en tredje runda.

Stämningssbild från SM-finalen

Tredje rundan drar igång

Först ut i tredje rundan var Lill-Gemons Liva med sin ägare och förare: Ulf Graipe som i sitt släpp visade upp ett mycket starkt sök, där Liva hade ett par spännande markeringar i den fina biotopen, men utan att hitta någon fågel i sitt släpp.

Näst på tur var min egen Vakkuniva-Tarzans Tara som också hon visade upp ett sök av högsta klass. Helt mot slutet av släppet fattar Tara stånd ute på en myr och avancerar framåt på en löpa. Hon avancerar fram på gångstånd och fäster ett nytt fast stånd. Jag ger resningsorder och hon reser viligt 2 ripor och är lugn i uppflog och skott. Frank-Gunnar skjuter två skott efter fåglarna, men bommar i en tight situation. Tara sitter där hon skall och gör det bra, men är lika het och uppskruvad som sin husse och sitter och skakar av upphetsning. Hon utreder bra och apporterar kastappor-ten snyggt, prydligt och utan anmärkning. Självt är jag glad över att Taras släpp är över. Tara fixade ett flott fågelarbete med resning i sista stund och glädjen bubblar inom mig. Tara ledde i vårt parti så långt och jag kände att vi nu skapat bra förut-

sättningar för oss att kunna vara med i diskussionerna kring en hög placering i jakten på mästerskapstiteln.

Nya tag med ny hund

Ingen rast och ingen ro för min del, det var bara att fokusera på nytt, för nästa hund på tur ut på släpp var min egen Vakkuniva-Tarzans Tuva, dvs. Taras dotter. Tuva tar direkt tag i terrängen och söker med en mycket stor intensitet, stor bredd och fart i lite kuperad och oöverskådlig terräng. Mot slutet av släppet försvinner hon över en ås och blir borta för oss. Efter lite letande hittar vi henne i stånd i en liten sänka med en hel del vegetation. På väg upp till Tuva lättar en ripa precis framför henne men utanför jaktbart håll och Tuva följer efter ripan några meter för långt innan hon sätter sig och är därför färdigbedömd för dagen. En kort känsla av tomhet infaller, och jag förbannar mig själv för att vi inte lyckades förvalta chansen bättre. Spänningen stiger återigen när nu sista ekipaget för dagen i vårt parti skall ut på sitt sista släpp.

Stefan Hörnlund med Zita

Nu var det Stefan Hörnlunds tur med sin duktiga hund Fiskonfjällets Zita, som gått starkt söksmässigt hela dagen. Jag hinner se att Zita startar ut väldigt bra även i sitt tredje släpp, innan vi tappar ögonkontakten med ekipage och domare som försvinner i den täta vegetationen och kuperade terrängen.

En bit in i släppet skjuts det för Zita, och spänningen stiger. Det skjuts ytterligare en gång utan att vi sett något alls av situationen. Tankarna som for genom huvudet var om det var ett eller två fågelarbeten och om det blev fällt fågel i situationen. Det här kommer att bli en väldigt tight kamp in mot mållinjen i vårt parti. När Frank-Gunnar redogjorde för situationen på Zita så visade det sig att fågeln i situationen hann lätta på väg fram och utan att Zita fått visa resning i situationen, men hade varit komplett lugn i flog och skott och apporterat kastapporten med skott utmärkt.

SM-deltagarna medan domarna skriver kritik

En spännande väntan

Vi var nu klara för idag i vårt parti och kunde påbörja den nervösa och ovissa vandringen tillbaka mot bilarna för transport tillbaka till samlingsplatsen och lägerplatsen vid vändplan högst upp i Björklidenterrängen. Vi hade ingen aning om hur resultatet såg ut i det andra finalpartiet.

I vårt parti hade vi nu två hundar med godkända fågelarbeten. Tara låg på topp med sitt flotta fågelarbete med resning och helt utan minus samt starkt sök och med Zita som nr:2 med ett fågelarbete utan resning och utan minus samt starkt sök. Väl tillbaka vid lägerplatsen så möttes vi endast av provledningen och en sprakande brasa och med nykokt kaffe i pannan. Det andra finalpartiet var fortfarande ute på sin sista runda och vi hade ingen aning om hur det skulle sluta. Nervositeten för egen del var påtaglig. Dagens enda kvalitetsparti var heller inte klara för dagen och tillbaka för en sammanfattning. Ett par koppar kaffe senare så hörs rösterna från det andra SM-finalpartiet och deltagarna dök upp över krönet bakom lägerplatsen.

Domarkonferens

SM-Domarna för dagen, Björn Tormod Syversen och Frank-Gunnar Björn gick tillsammans bort en bit från lägret för en kort domarkonferens och rangering av ekipagen med godkända fågelarbeten och jämförelse av deras respektive prestationer för dagen. Vid lägerelden var stämningen uppsluppen även om spänningen och förväntningarna var påtagliga. Det stod nu klart att det andra partiet hade ett ekipage med fågelarbeten och dessutom med 2 godkända fågelarbeten, ett med resning och ett utan. Vinnaren av det partiet var Rickardssons Smilla med sin ägare och förare Robert Isaksson.

När domarna nu återvände från sin genomgång och föredrog det sammanlagda resultatet för dagen och redogjorde för detta, så visade det sig att Vakuniva-Tarzans T/S Tara, ä/f: Joachim Almgren stod som SM-vinnare med CACIT, Fiskonfjällets Zita med Stefan Hörnlund som ägare och förare på en flott 2:a plats och Rickardssons Smilla med Robert Isaksson som ägare och förare på en fin 3:e plats vid dagens SM-tävling. Anledningen till att Smilla med sina två fågelarbeten rangerades in efter Tara och Zita var att Smilla hade lite minus på sitt sök jämfört med Tara och Zita. Söket hade varit lite stort och öppen reviering för skogen för att hålla CACIT-kvalitet denna dag trots sina två fågelarbeten.

Under tiden som domarkonferensen pågick återvände även dagens kvalitetsparti med domaren Paul Lundblad i spetsen till lägerplatsen.

Från detta kvalitetsparti var det bara en enda hund som hade lyckats bemästra fåglarna och fixa till ett godkänt fågelarbete. Pristagaren var Myrtallens Aina, med sin ägare och förare AnnaCarin Wikman som även denna dag lyckats få till en premiering med ett 2:a pris UKL. Noterbart i detta fall var att Annacarin under denna förde egen hund på jaktprov för allra första gången. Vilken premiärhelg det blev för deras del. 1:a pris UKL under fredagens prov och 2:a pris UKL på sin andra jaktprovsstart.

SM-dagen avslutades med sedvanlig fotografering av alla premierade ekipage och domare ute i markerna, medan den stora prisutdelningen skulle genomföras under kvällens SM-bankett i restaurangen på Rännuddens camping. Frank-Gunnar Björn hade dessvärre ingen möjlighet att närvara vid kvällens SM-bankett utan var tvungen att direkt sätta sig i bilen för att köra den långa, långa vägen, direkt från skogen och hem till Tromsö för att jobba.

SM-banketten

Vi andra mer lyckligt lottade deltagare, domare och funktionärer som hade bättre med tid, fick efter en välbehövlig dusch och ett par kalla öl avnjuta en underbart god grillbuffé på Rännudens camping under gemytliga former. Stämningen var hög under kvällen och maten fantastiskt god. Arrangörerna med Annacarin och Erling Wikman i spetsen hade återigen lyckats skapa ett fantastiskt arrangemang med hög social faktor. Prisutdelningen avhölls utomhus under kvällen i det fina vädret, och med ett dignande prisbord som man lyckats samla ihop från välvilliga sponsorer genom ett gediget arbete. Alla domare fick dessutom var sin goodiebag med diverse godsaker att avnjuta. SM:ets sponsorer var Monster Petfood, Björkis hundprodukter och Saras Tenstrådsarbeten. Som SM-vinnare fick Tara ta emot ett fantastiskt fint tenstrådshalsband från Saras Tenstrådsarbeten, en ingraverad SM-vinnarplakett, en SM-ripa i keramik, ett Björkis-täcke och en stor säck foder från Monster Petfood

Efter en lång dag med mycket anspänning och kvällens härliga SM-bankett med god mat och dryck så var det med stor glädje som jag mätt och belåten och mycket nöjd med dagen kunde lägga huvudet på kudden för en välbehövlig sömn. Det var dags att ladda batterierna för helgens avslutande jaktprov under söndagen.

Söndagens jaktprov den 3/9.

Sista dagen på SM-helgen kröntes med fint väder och två kvalitetspartier som åter gav sig ut för att hitta fågel i markerna kring Björkliden. Dagens domare var Paul Lundblad och Lennart Berglund som dömde var sitt parti. För egen del startades såväl Tara som Tuva i elitklass i partiet med Paul Lundblad som domare. Dessvärre var inte de få fåglar som hittades under dagen i vårt tilldelade markområde speciellt samarbetsvilliga, och ingen hund från vårt parti lyckades att få till ett fågelarbete och premiering. I Lennart Berglunds parti var det dock en unghund som lyckades. Jaktåsens BE Hjördis tillsammans med sin ägare Daniel Johansson lyckades få till ett fågelarbete och tilldelades ett välförtjänt 2:a pris i unghundsklass, vilket blev dagens enda premierade ekipage totalt sett.

Det blev som förväntat, ett fantastiskt fint och vällyckat SM-arrangemang som avslutades under söndagen. Som domare och deltagare vill jag rikta ett stort tack till Bretonklubben, Erling och Annacarin, övriga funktionärer, domare, sponsorer och meddeltagare. Tack för en mycket trevlig SM-helg.

Vakkuniva-Tarzans T/S Tara - vinnare av SM-skog 2023

Text o foto: Joachim Almgren

Vakkuniva-Tarzans T/S Tara föddes den 20:e april 2014 efter två mycket högt meriterade föräldrar. Taras Mamma var SJCH Tess som var min egen stamtik i kenneln och pappan är NJCH NUCH Tuxi-varres First Bullet Samson Sorensen som ägs av Jon och Nina Aurebekk i Hammerfest och redan 2013 blev korad som Norges bästa unghund oavsett ras samt Årets breton Jaktprov 2018.

När det gäller Mamma Tess egen meritlista så lyckades hon bärga 38 premieringar på 102 starter i Sverige och Norge, varav 33 premieringar i Vinnarklass, Segrarklass och Elitklass under sin jaktprovskarriär. I Norge hade Tess en lång rad 1:a premieringar i VK från både kval och finaler, varav två med CK samt ett gäng andra VK-premier. I Sverige vann hon bl. a Bretonklubbens 35-årsjubileumsprov med CACIT, där såväl norska, svenska och finska elitens bästa hundar fanns på plats, så Tara hade definitivt goda gener att bråsa på fån både Tess och Sam och har definitivt ärvt sina båda föräldrars utomordentliga viltfinnaregenskaper. Tara lyckas ofta hitta fågel när förhållandena är som svårast när andra hundar går bet.

Tara som föddes en påskdagsmorgon den 14:e april 2014, förlöstes med kejsarsnitt tidigt på morgonen i Gällivare. Två av valparna i Tess mage låg i sätesbudning och ville ut samtidigt. Det blev en snabb uttryckning med Tess till Gällivare som hade helgjour i Malmfälten denna påskdagsmorgon och som förlöste alla 9 valpar.

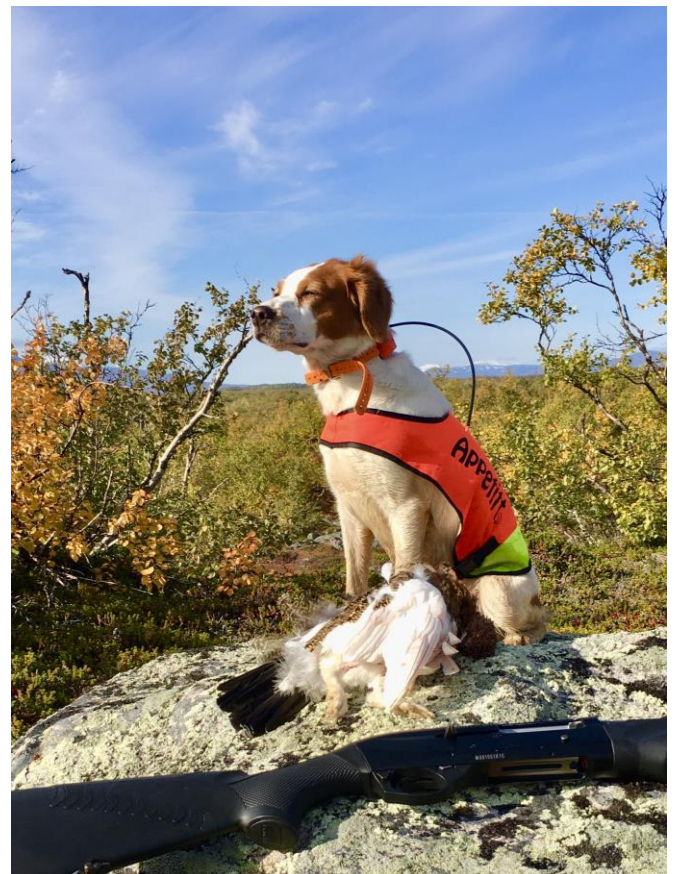
Ståndet utvecklades tidigt

Tara utvecklades tidigt som jakthund och tog stånd för fågel väldigt tidigt i livet. Hennes fyra första fällda ripor, sköts för henne på stånd under en jakthelg i Kirunafjällen, endast 18 veckor gammal. Hon var så ung så att jag inte ville ha med henne ut på jakt mer än högst en timme per dag. Eftersom vi bodde i Kiruna flygklubbs stuga ca. 10 mil ut på fjället, så fick jag dela upp jaktdagarna i tre delar. Ett morgonpass med Tindra, ett kort lunchpass med Tara och sedan ett eftermiddags/kvällspass med Tess för att få ihop det. Tess och Tindra fick turas om att göra henne sällskap i stugan.

Söket hennes var inte alls stort och glimrande, och det primära målet var inte alls att fälla fågel för henne, utan framför allt bara att få henne i någon fågelsituation och väcka jaktlusten. Jaktkompisarna var justa och "fredade" höjden närmast stugan till mig och Tara och när vi gick upp där första jaktdagen visste vi inte ens om det fanns fågel där. Tara hittade en kull på 17 ripor efter 20 minuter

som hon tog stånd för i brant och otillgänglig terräng. Hon tog stånd och fåglarna lättade när jag klättrade upp mot henne. Jag kom mig inte ens för att skjuta utan kommenderade bara sitt och Tara satt lydigt.

Jag såg var kullen slog sig ner, men terrängen var så oländig med höga videris, brant stenblocksteräng och en jock som måste vadas över, så jag vågade inte släppa henne lös utan tog henne under armen och bar henne till andra sidan jocken. Där fick jag skjuta två ripor för henne på stånd under hennes allra första riktiga jaktdag. Efter 50 minuter var jag mer än nöjd. Dagen efter så upprepade vi turen i samma område och med samma fina resultat, även om fåglarna nu hade flyttat på sig. Våren 2015 i Abisko gjorde Tara sin jaktprovspremiär på vinterfjäll, precis ganska precis 1 år gammal. Hon imponerade med sina fågelfinnaregenskaper och slog flera öppenklassare och elithundar på fågel under de två provdagarna. Det blev 2 x 2:a pris i UKL för henne denna helg eftersom riporna var lätta på vingarna på turboföret och hon inte fick visa resning. Hon var komplett lugn i flog och skott i alla sina situationer.

Bakslaget

Hösten 2015 kom ett bakslag på Bretonklubbens 40-års jubileumsprov och Fjäll-SM i Pirttivuopio. Under fredagen skulle vi starta ett Kvalitetsparti i kallt, regnigt och blåsigt väder. Första släpp gick alldeles utmärkt, men inför andra släpp såg jag att svansen bara hängde på henne och hon hade väldigt ont. Hunden som hon skulle gå mot nosade henne försiktigt där bak och Tara bara skrek av smärta och ville inte springa. Jag fick helt enkelt dra henne och åka raka vägen till veterinären som konstaterade vattensvans. Efter denna start blev hon skeptisk till att starta på jaktprov och koppelade ihop jaktprov och parsläpp med smärta. Hon lyckades nu ta ett 2:a pris i UKL på fjäll i Kautokeino/ Norge några veckor senare, men uppvisade inte alls det fina sök hon normalt hade under jakt ett fenomen som vi levde med i ett par år efter det.

Skogsprov blev Taras melodi

Alla mina hundar har jagats in i skogarna runt min stuga i Vakkuniva längs Torneälven, med tjädrar och ripor runt stugknuten vintertid. Där har de alla tagit sina första stånd och fått lära sig att hålla ihop sök och reviera med sin husse som svängcentrum. Tara är inget undantag. Med stugan mitt i tjäderbiotopen har jag kunnat gå rätt ut och släppa dem på fågel. Det var därför ingen slump att Tara tog sitt första 1:a pris i ÖKL på skogsprov i just Björkliden med AnnaCarin och Erling som arrangörer och värddar, den 26:e augusti 2018. Domare på provet var Magnus Norlander. Tara fixade tre fågelarbeten med resning och en fällning av orrhöna redan i sitt första släpp, under en jaktprovsdag med 100 fåglar i luften totalt på partiet. Hon avslutade dagen med ett stånd på en stor tjädertupp utanför jaktbart håll med 3 minuter kvar av släpptiden. Som tur var så höll hon sig kall, när tuppen lättade utan hundens förskyllan när vi var på väg upp till henne i situationen. Det var även i Björkliden/Norsjö som Tara tog sitt allra första, 1:a pris elitklass med två fågelarbeten. Dagen före så hade hon åkt ut i sitt tredje fågelarbete för dagen efter stånd under en utredning i provets 62 minut, där hon gick efter för långt i resningen, efter att husse släppt ner axlarna för mycket och var lite för cool i situationen.

Tara har även visat framfötterna på skogsprov i Norge och tog så sent som i fjol, 2022, ett 1 AK Skog på Dividalsprüven, längs Målselva ovanför Bardufoss under vintriga och tuffa förhållanden i slutet på oktober månad. Med två fågelarbeten, varav ett fågelarbete på tjädertupp i träd samt ett arbete med resning på en tjäderhöna i 15 cm nysnö och 18 meter/sekund i vind så lyckades hon

bärga den högsta premie man kan få på ett skogsprov i Norge, fränsett NM-Skog. Tara var långt ifrån fulltränad eftersom hon hade lämnat ifrån sig sin valpkull en månad tidigare. Totalt den helgen blev bara 5 hundar totalt av 72 startande ekipage premierade på grund av de tuffa förhållandena och de lätta fåglarna.

Taras första ripa när hon var 18 veckor

Tuff uppväxt

Att det var just Tara som fick vinna SM-Skog 2023 värmdes husses hjärta lite extra mycket. Tara fick nu äntligen visa upp sina fina kvaliteter och kliva fram i rampljuset i ett större sammanhang hon också. Hon har verkligen haft en tuff uppväxt med hård konkurrens hemifrån. Eftersom både mamma Tess och halvsyrran Tindra hela tiden låg och fighades i toppen av de norska Vinnarklasserna, så blev Taras starter i Norge väldigt få under hennes uppväxt. Mestadels så fick Tara ligga kvar i stugan och rastas samt gosa med av provledningens barn på förläggningarna, helg efter helg, medan husse var ute i och gick i VK med Tess och Tindra. De få gånger som Tess och Tindra rök ut i ett VK-kval, fick Tara chansen att starta i AK. Hon har definitivt fått stå i skuggan av sin duktiga mor och syster i jaktprovssammanhang. Även Tara har nu startats i VK på fjäll i Norge några gånger och kvalat in till någon final, samt tagit några premier i AK på fjäll, när hon väl fått chansen, men det är framför allt i skogen som Tara verkligen fått glänsa. Taras främsta egenskaper är hennes otroliga viltfinnarförmåga, sitt fina söksupplägg och sin följsamhet samt lydnad.

Till hennes nackdel kan nämnas att hon kan vara lite känslig och för mjuk i samband med löp och skendräktighet när hormonerna är på topp. Hon är väldigt mån om att alltid vara husse till lags och tar åt sig direkt om jag korrigerar någon av de andra hundarna, med lite för hård röst. Tara älskar sociala sammanhang med barn och människor runt sig och är otroligt snäll och glad. Under jakt är hon mitt facit. Hittar inte de andra hundarna fågel så släpper jag Tara för att konstatera om det finns fågel eller inte.

Tara är en fågelfinnare av rang och förbryter sig sällan

Två valpkullar efter sig

Tara har haft två kullar med valpar. Min egen yngsta tik. Tuva, kommer från hennes första kull som hon fick för drygt fyra år sedan. Tuva är redan väl premierad, och har bl.a. tagit 2 x 1:a pris AK på fjäll i Norge och 2 x 1:a pris Elitklass, fjäll i Sverige. Hon har även varit i några VK-finaler i Norge men ännu inte premierats i VK där. Taras andra valpkull föddes den 14:e juli ifjol. Pappan till dessa valpar är Fjellsmellas Asterix. Ur den kullen gick 4 av 5 valpar till norska valpköpare. Tre av valparna valpar startades på prov redan i våras, 10 månader gamla och 2 av dem är premierade i UKL. Målet för dess ägare är att kvalificera sig till Arctic Cup i Alta, till våren, genom att ta 1:a pris UKL till vintern. De är nu 16 månader gamla och på god väg.

Tara med husse efter SM seger i skog

Tara är nu nio år och jag hoppas att få tillfälle att starta henne på Norge-mästerskapen i Skog nästa höst 2024 och mäta krafterna mot de bästa norska hundarna på skog oavsett ras. Jag är otroligt stolt och glad över att Tara lyckades få visa upp sig från sin bästa sida och vinna SM-skog 2023 med CACIT. Det blev ett minne för livet.

Tara med sin senaste kull valpar 2022

Jag och Aina

Text o foto: Annacarin Wikman

Annacarin heter jag och har tillsammans med min man Erling Myrtallens Kennel i Bjurträsk/Norsjö i Västerbottens inland.

Myrtallens Aina är vår första egenuppfödda breton. I huset finns också hennes mamma Tiellas DA Elza och MadamMini alias Tyra.

Ni som känner oss vet att det är Erling som startar våra hundar och jag sitter vid elden eller vid nån husvägg i solen och håller tummarna. Under åren vi hållit på med prov så är det många som peppat och ställt frågan när jag ska starta hund. Jag har slagit det ifrån mig och sagt att Erling fixar det så bra så det är nog bäst att han fortsätter med det.

Men någonstans så såddes ett litet frö att det kanske ändå var dags för mig att försöka.

Nu hade jag ju chansen att börja från ruta ett med Aina, och när fröet började gro så hade jag bestämt mig för att försöka - vad kan gå fel liksom.

Under våren/sommaren så har vi tränat, tränat och tränat lite till. Sagt och gjort den 16 augusti var det dags, nu skulle jag ta med mig träningen ut i skogen och äntligen få se Aina söka fritt i skog och mark.

En sak är säker, den här hösten har jag trampat mycket myr, och det är nått som verkligen är skräckfyllda ögonblick för mig, men vet ni vad, jag är inte lika rädd längre. De där branta och steniga backarna som man måste bestiga för att komma upp till toppen där det eventuellt finns fågel, de har jag gått uppför utan att gnälla och säga att det är sista gången vi går här. Jag har haft en stor

längtan att åka i väg och träna hund, även om kroppen skrikit av smärta.

Hur gick det då för oss??

Jag har fått träffat människor med samma intresse som jag, som peppat och gett tips som jag tagit med mig.

Vi har startat totalt 6 prov under hösten och vi fick med oss 3 premier. Det hade jag verkligen inte trott när jag bestämde mig för att försöka.

Ni som funderat men inte kommit till start ännu, gör det bara. Ni kommer inte att ångra er en sekund att ni gav er själv och eran hund chansen att prova på detta roliga.

Själv så ska vi fortsätta att träna och förhoppningsvis så ses vi på prov i framtiden.

Stort tack till alla som peppat mig att göra detta och en stor kram till min man Erling som släpat runt på mig och Aina i höst.

Bretonklubben:

Efter att Annacarin skrev ovanstående har AINA utsetts till ÅRETS UNGHUND!
STORT GRATIS

Temaserie Pälsvård: Del 3 - Bada eller inte bada

Text: Eva Olausson

Nu har de flest av oss Bretonägare våra hundar inne som familjemedlemmar. Det gör att våra hundar generellt är riktigt rena, de ligger på rena filter vi torkar av dem med en ren (hoppas jag) handduk när de skall komma in och är våta. De kanske har tagit ett rent sjöbad/snöbad. Har vi hunden i soffan kan den ju inte vara jättesmutsig. De har en fantastisk päls som stöter ifrån sig smuts och kan kännas ren när man klappar den.

Almkullens Konjak

Foto: Johanna Olofsson,

Så Behövs ett bad?

Ja, den dagen du klappar din hund och du får en lätt smutsig beläggning på handflatan, när din hund hittat något äckligt att rulla sig i eller dykt i en lergrop. Även om man bor i en stad där det saltas och dubbdäck river upp olja ur asfalten som fastnar i pälsen behövs det.

Idag finns många bra schampon till hund. Är det så noga undrar en del och jag säger JA.

Varför ett hundschampo, jo vi har 7,5 och hunden 5,5 PH-värde på huden.

Välj ett schampo som du kan späda t.ex. 1 del schampo/4-5 delar vatten. Du blandar det i en sportflaska med ljummet vatten. Blöt först hela hunden (inte kallt vatten) sen kan du spruta ut blandningen i pälsen. Börja med benen och magen/bröstkorgen som brukar bli smutsigast, låt schampot sitta i medan du fortsätter från nacken och bakåt. Massera gärna hunden med en borste med mjuka "gumminubbar". Skölj väl. Torka med handduk eller "plutoduk".

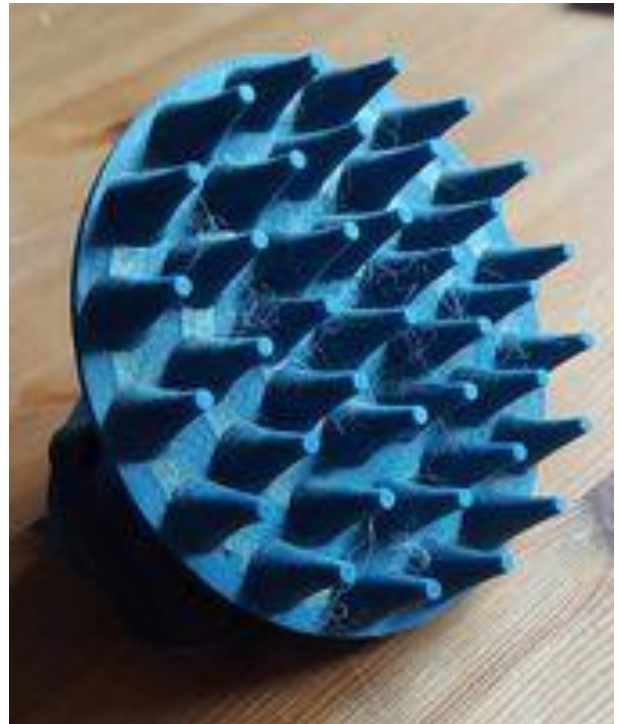

Foto: Eva Olausson

Förslag på tre svenska schampon; PARMA djuprengörande 1 liter schampo kan delas till 10 liter som mest. Tassarnas t.ex. Aloe Vera schampo delas 1:9. K9 competition Aloe Vera. Det som är bra är med dessa är att du inte köper ett färdig spätt schampo som du betalar massor för vattnet.

Det finns de som använder Grön såpa. Gör inte det! Det är bra till massor, skura ugnen, trasmattor, trätrall m.m. Men att ha det på hundens hud är en chansning. Det kan säkert ha gått bra för flera som provat men vill du bli skyldig till att hunden får hudirritation?

Om din hund kommit i fällning kan ett bad göra att du kortar fällningsperioden. Hunden kommer fälla mer efter badet men med en borstning till exempel med en karda varje gång du varit ute för rastning så får du snabbt bort de hår du inte vill dammsuga upp. Nu tycker jag inte att Breton har en jobbig päls, de hår som fälls virvlar ihop i en tuss lätt att plocka upp. Men visst kan det fastna lite hår på möbler. Då tar jag klädborsten.

Lycka till!

På tågloff med unghunden

Text o foto: Thomas Drevhammar

Efter två dagar på tåg genom Europa kommer vi fram till Verona i norra Italien. Vi har då tagit oss med tåg från Jämtland ner genom Tyskland via Hamburg och München. Det går bättre än väntat och alla är vänliga. Genom åren har vi rest mycket med våra tre pojkar och sedan ett drygt år har vi Yrsa (Mörners Freja). En farhåga har varit att det ska vara svårt att resa med hund, så tidigt övade vi att åka tåg. Först korta sträckor mellan fjällen och sen de fem timmar en resa till Stockholm tar. Bil har aldrig varit ett problem.

Från Verona åker vi upp i bergen på jakt efter tryffel. Michele och hans sjuårig lagottotik är erfarna och professionella. Det är välorganiserad turism men också väldigt spännande att se hur hunden letar i lövskogen. Efter någon halvtimme har hon nosat reda på den första svarta vintertryffeln. Hon gräver fram den och ska sen apportera en tryffel utan att tugga på den. Det verkar smaka gott och inte helt givet att all tryffel kommer till ägaren oskadd. Vi spenderar de närmaste timmarna med att hitta ett dussin tryfflar. Yrsa försöker härma. Hon gräver och nosar men blir sen tillsagd av tiken att hålla sig borta. Vi testar sen på en gräsmatta och hon hittar enkelt tryffeln.

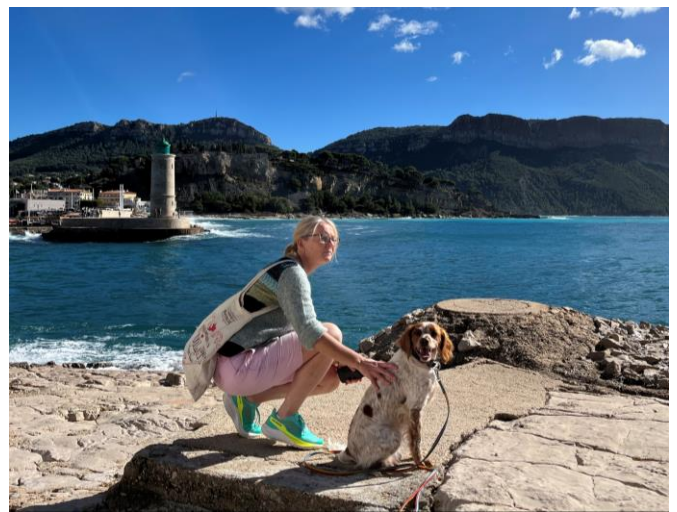
Tryffletning i Verona

Resan fortsätter sen till Venedig. Vi får här bevis på att vår koppelträning lämnar en del övrigt att önska. Yrsa vill gå om. Alla. Sen blir det inte bättre av duvorna som finns på vartenda litet torg. En rolig detalj är att ingen reagerar om vi släpper henne lös. Det finns inga bilar och väl förbi Markusplatsen blir det glesare mellan turisterna. Så vi tränar inkallning och stopp med utsikt mot Lido.

Med dåligt väder i Italien åker vi till Cassis och nationalparken les Calanques strax öster om Marseille. Vid det laget har vi upptäckt att det flera gånger per dag kommer fram personer som vill prata om bretoner de haft eller känt. Vi roar oss

med att fråga om de kunde gå i koppel men alla bara skrattar.

Efter en vecka har vi varit välkomna överallt med hund utom museer och mataffärer. Såväl topprestauranger som billiga hak serverar självklart vatten och alla är vänliga. På tågen finns inga hundplatser och hon bor på sin filt vid fötterna även i första klass. Någon gång har hon skällt på människor med stora ytterkläder på tågen och ibland även på nätterna när hon hört ljud. Det har varit svårt att få bort. På ett ställe fick hon till slut sova i vår säng vilket annars är helt förbjudet.

I hamnen i Cassis

Vi är glada att vi har en hund som inte bara älskar att jaga utan är social och enkel att resa med bland människor och andra hundar. De som rekommenderade oss att skaffa en breton har verkligen haft rätt. Vi hoppas nästa resa med tåg ska gå till Frankrike och ska se om det finns möjlighet att träna eller jaga i Bretagne eller Normandie nästa sommar eller höst.

Hör gärna av er om ni känner till något ställe till thomas.drevhammar@gmail.com

Thomas, Sara, Sven med Yrsa, Östersund

Praktiska råd:

- Regler för hundbiljett skiljer sig mellan alla länder i Europa. Det var väldigt krångligt så det struntade vi i och det gick bra ändå.
- Munkorg är ett krav på tåg i Italien, men vi såg det inte på en enda hund.
- Planera tågbyten så att det finns marginal för förseningar. Många tåg var sena och det tar tid att rasta hunden mitt i städer.

Skogsprov Sidsjö 17-18 augusti

Text: Per-Ivar Norell

I år genomfördes ett skogsprov i Sidsjö efter två års uppehåll. För första gången så blev det så många anmälda att lottning skedde.

De åtta tappra som ställde upp för torsdagens prov fick en god tur i det varma vädret. Terrängen var bitvis utmanande men alla klarade galant av de igenväxta hyggena och de vattenfyllda myrarna.

Fågeltillgången med samarbetsvilliga fåglar var ganska skral under förmiddagens tur men några vingar hördes innan den yngsta deltagaren, Diva, lyckades skrämma upp samarbetsvilliga orrar. Ett ståndarbete utan resning fast lugn i flog och skott.

Efter en snabb lunch fortsatte provet efter byte av område. Fåglarna lyste med sin frånvaro fram tills att Smilla följde vinden och gick över en myr för att inte komma tillbaka. Domare och förare följde efter och skott hördes. Apport utfördes med godkänt resultat och provet fortsatte. Efter väldigt kort tid stod nästa hund, Liva, och skott gick samt godkänd apport utfördes. Dagen fortsatte med en fågel på vingarna men avståndet var alldeles för stort. Inga mer fågelsituationer under första dagen men 3st premier kunde delas ut.

2 pris UKL för Diva med Patrich Orresol,
2 pris EKL för Smilla med Robert Isaksson samt,
1 pris EKL för Liva med Ulf Graipe.

Dag två började med samma fina väder som dagen före, men fint väder med lite vind är inget optimalt väder för hundarna. Terrängen var bitvis lite krävande även denna dag men partiet flöt fram lika bra som dagen före. Fåglarna var inte samarbetsvilliga denna dag heller utan endast visade på sin närvara genom lite kackel och flaxande vingar.

Till slut lyckades en hund få ett fågelarbete utan resning på en kull med orrar. Apport genomfördes med godkänt resultat. Tyvärr så fanns det flera fåglar kvar och under det fortsatta släpet så blev det lite mycket. Föraren råkade vara utanför blickfånget och hann inte stoppa ekipaget. Nästa fågelsituation var när en hund i den svaga vinden nästan lyckades trampa på nästa kull med orrar. Fåglarna ploppade upp ur marken men hunden klarade nerverna med förarens hjälp och kunde fortsätta att arbeta på kullen fast utan resultat.

Efter byte av område blev det tomt på fåglar igen och alla kvarvarande hundar fick gott om tid. Några vingar hördes men inga mer fågelarbeten. Inga priser delades ut för dagen.

Graipesvares Diva efter 2 dagars jaktprov

Rickardssons Smilla

Lill-Gemons Liva

En Breton på Europaturné

Text o foto: Jerker Andrén

Eirams Frekke Freke har varit ute och rest lite på "off hunting season".

Vi tog beslutet efter att ha varit kvalad för CRUFT'S flera gånger så när pandemins grepp släppte så bestämde vi oss för att dra till England och visa upp vår kille.

Efter 16 timmar i bil och lite tågtunnlar så var vi äntligen framme vid ett massivt mässområde men vi lyckades hitta rätt byggnad och ring.

Själva utställningen gick i rasande fart och innan vi fattade riktigt, så var det klart och Freke stod som 4:e bästa hane med ett högt värderat hederspris VHC (Very Highly Comanded). Nöjda och glada efter detta spenderades resten av dagen med att gå runt och kika in i lite monstrar och där vi även passade på att göra DNA test som visade att Freke är "ikke bärare" av Dilute (D-Locus) och att han är bärare av Tricolor genen (A-Locus).

Vi träffade så många nya och trevliga Bretonmänniskor som var så vänliga och tillmötesgående, en mycket trevlig upplevelse.

Etapp 2 på Europaturnén gick till Herning i Danmark och EUROPEAN DOGSHOW

Dag 1 var det Agria Winner titeln som stod på spel. Vi var det enda ekipaget från Sverige.

Freke gick in och blev BIR och därmed titeln Agria Winner-23.

Dag 2 var det Europén Winner som stod på spel. Även där gick vår lilla guldklimp från Gotland in och slog till med BIR och vinnare av titeln Europén Winner-23

Glada och överväldigade styrde vi hemåt och vidare planering vad vi skulle hitta på.

Det blev att åka till våra kära vänner i Danmark och vara med på SJD utställningen som är Danmarks största fågelhundsutställning, som Freke vann 2022 som första svenska hund.

Detta år slutade vi som BIM och åkte hem med fina priser i bagaget. Vi blev även där medbjudna till Dansk Bretonklubbs 60års jubileum som den dagen till ära hade bjudit in en domare från Frankrike så det var med spänning som vi åkte dit för att delta. Freke stod efter dagen som BIR återigen och vi blev riktigt överösta med fina priser, plaketter och fina lovord av domare och övriga underbara Bretonmänniskor.

Sedan fick matte & husse den briljanta idén, vi drar till Frankrike närmare bestämt Normandie till den lilla orten Caen och den stora rasklubb utställningen i Frankrike som kallas NE.

Resan från Sverige började som planerat 04:00. Allt flöt på med mat-stopp i Bremen, ca 1 timma efter det kom husse på att han skulle kolla en sak i Frekes papper men ryggsäcken med papper och hundarnas pass mm var inte att finna i bilen!!!!!!!!!!!!!!

Ett litet mentalt sammanbrott utbröt där och då men vi fick bara vända på steken och bege oss hemåt igen för att hämta upp ryggsäcken som vackert stod kvar på bordet hemma. När misstaget var åtgärdat åkte vi återigen ner mot det utsatta målet och denna gång gick det fint, vi hann även med ett litet besök i Paris dagen efter för att spana in det berömda Eiffeltornet.

Vi hade en mycket trevlig upplevelse i Caen och fick se många Bretoner i olika former. Det var ca 250st representerade där.

Freke blev 4:e bästa Championhane! På vägen hem pratade vi med vår underbara kennelmamma Marie och fick då även reda på att Freke var den första svenskfödda Bretonen som varit där. Nöjda och glada (men väldigt trötta) körde vi hem, å resan blev ju lite längre än beräknat strax över 600 mil men, men, vi hade roligt.

Vi tänkte avsluta denna skrivelse med THE GRAND FINALE 3-dagars utställning i Sandefjord, Norge.

En mycket välorganiserad och bra utställning, många hundar och trevliga människor möttes vi av och norrmännen bjöd med oss på god mat vid bryggan i Tønsberg, vilka härliga människor.

Dag 1 var det Norsk Vinnare titel som stod på spel. I ett strålande fint väder +25 var det tufft för alla hundar och även hussar & mattar.

Freke blev BIR och norsk vinnare och Norsk Champion. I den stora BIG-finalen blev vi uttagna av de sista 6 men där var det stopp.

Men dagen till ära fick Freke ytterligare en ny titel C.I.E. International Show Champion.

Dag 2 i samma strålande väder, +25, var det NORDIC WINNER som det handlade om och Freke levererade ett BIR och blev Nordic Winner-23. Och fick ytterligare en ny titel NORDIC SHOW CHAMPION.

I stora BIG-finalen förväntade vi oss inget som vanligt då vår ras sällan blir placerade men ack, ack, vad fel vi hade. Freke stod som BIG 2:a efter dagen. Överlyckliga och trötta så laddade vi inför morgondagen med en äkta svindyr norsk pizza.....

Dag 3 i ännu varmare väder gömde vi oss utanför ringområdet uppe i en skogsglänta för att få skugga och lite svala vindar. Ute på ringområdet fick de vattna vissa områden så man kunde kyla ner hundarna (området var en konstgräsplan).

Freke går in på plan och gör rent hus. Totalt 3:e raka BIR titeln, blir jubileums vinnare och får ytterligare en ny titel Jubileums Champion! Vi tänkte vad är det som händer? Glada och överväldigade går vi iväg till finalområdet och inväntar BIG-finalen och vad händer där????!!!!!!

Freke BLIR BIG 1:a!!! och vidare till den stora BIS-finalen som vanns av en otroligt vacker och graciös Afghanhund men vi fick visa upp vår härliga kille som representant för vår fina ras.

Numera kan Eirams Frekke Freke titulera sig som:

SE UCH
DK UCH
NO UCH
NORDIC SHOWCHAMPION
Norsk Jubileumschampion
CIB
CIE
VIKINGEVINDER-22
ROSKILDEVINDER-22
DK V-22
NO V-23
Norsk jubileumsvinnare-23
Nordic Winner-23
Europa Winner-23
Agria Winner-23
BIG 1X 2
BIG 2X 1

Nu har vi landat hemma och längtar efter jakt och jaktprov på fält och fjäll. Väl mött och hoppas vi ses ute i marken i höst.

Med vänliga hälsningar
Eirams Frekke Freke Husse & Matte

Bretonklubbens höstprov, Klimpfjäll 9-10 sept 2023

Text o foto: Maria Hörnlund

Årets prov bjöd på strålande sol på lördag. Vi gick ut med 1 parti på 14 hundar, 13 Bretoner och 1 Spinone. Domare var Erling Vikman och Michael Sjölander som gick som domarelev. Skytt för dagen var Patrich Orresol.

Vi startade dagen med upprop utanför Hotell Klimpfjäll (HK) för att sedan bege oss ut på jaktmarkerna. Så in i bilarna för att köra ca 4 mil för att sedan börja vandringen på ca 1 tim upp på Vinevardo.

Det blev en härlig dag med strålande sol ganska bra med fågel och många trevliga pratstunder med alla deltagarna. Många bra hundar i partiet så det blev en lång dag men innan vi vände ner mot bilarna hade vi 3 pristagare. Vilken valör var och en fått höll domarna som en liten hemlighet till kvällens middag på HK. Så klockan 19:00 var det jaktprovsmiddag och prisutdelning som provledare AnnaCarin Wikman höll i.

Stort tack till HK som fixar så vi får sitta i en egen avdelning där det är lugnt så vi kan prata och ha prisutdelning och som vanligt serverar dom väldigt god buffé med kaffe och efterrätt. Vi fick också passa på att tacka domare och skytt som ställt upp under dagen med en liten gåva.

Lördagens pristagare:

Ukl 3:e pris Husombergets Ipa ä/f Anders Härjebäck

Ökl 1:a pris Lill-Gemmons Nemo ä/f Michael Sjölander

Ekl 3:e pris Fiskonfjällets Tua ä/f Maria Hörnlund

Söndag morgon och vi vaknar till regn och låga moln. Vi börjar med samling och upprop på HK som hålls av provledare AnnaCarin Wikman och Robert Isaksson. Ett parti ska till Velmesmakke med domare Ulf Rickardsson och det andra till Vindsnurrorna med Ulf Graipe och skytten Stefan Hörnlund.

Det blev ett äventyr på en gång för partiet som ska upp till vindsnurrorna 😊 Vägen dit upp är väldigt, väldigt, brant och kurvig så om man inte tar sig upp blir det en besvärlig backning nerför.....och kör man många bilar efter varandra är det många som måste backa. Och så blev det, alla bilarna fick backa ner igen för att parkera vid slalombacken.

Det var 8 hundar i varje parti, totalt 15 Bretoner och 1 Spinone.

Måttlig vind med duggregn fram till lunch men därefter uppehåll och perfekt jaktväder. Partiet vid vindsnurrorna hade lite fågel men 2 lyckades gå till pris. Partiet i Velmesmakke hade bra med fågel efter lunch, men man ska inte ha otur, 1 gick till pris.

Prisutdelningen skedde nere på HK där även domarna och skytten fick en liten gåva för att de ställt upp under dagen.

Söndagens pristagare

Ukl 2:a pris Snöfjällets Black Panther ä/f Henrik Jeuthe

Ekl 1:a pris Lill-Gemons Nemo ä/f Michael Sjölander

Ekl 1:a pris Fiskonfjällets Tua ä/f Maria Hörnlund

När provet är klart och man får summera och stänga igen är det ganska skönt för det är ganska mycket att fixa. Jaktmarker, boende, jaktprovsmiddag, transporter mm, men tänk så många underbara människor jag fått lära känna under den här tiden, så många trevliga samtal, så många skratt. Man längtar nästan på en gång till nästa prov.

Så stort tack till er alla som kommer och är med på Bretonklubbens prov i Klimpfjäll hoppas att vi ses på vårprovet v 17 2024.

Även ett Stort, Stort TACK till Vilhelmina Södra sameby som tillhandahåller oss med jaktprovsmarker !!!

Maria Hörnlund

Fältträning på fågel i väst

Text: Peter Nilsson

Så var den för året sista planerade begivenheten för region Väst avklarad.

Fältträning på fågel.

Förr om åren så har denna övning varit väldigt välbesökt, men i år så fanns det faktiskt några platser kvar. Varför???

Vi hade lagt denna övning lite tidigare än vad vi gjort förut så det kan ju vara en orsak, men vi som var där, ca.11 ekipage fick en fin dag med bra träning med många fågeltagningar i ett fantastiskt väder.

Foto: Lasse Rådman

Som vanligt så delade vi in oss i två grupper så att alla kunde få maxat med släpptid.

När det gått några timmar så blev det naturligtvis lite fika och hundprat, men det var ju träningen vi var där för så, på t igen.

Nya marker och fler fåglar som Bretonklubben så generöst sponsrat med.

I en grupp på träning så brukar ju ekipagen ligga på olika nivåer, så även denna dag, men roligt nog så var de flesta riktigt duktiga i fågel och riktigt lydiga. Det kan ju vara svårt att sitta still när jaktlusten är stor och rapphönsen flyger iväg och hunden kan se den flyende fågeln/fåglarna kanske en kilometer på de stora fälten.

Bra jobbat allihop!!

Även i år så hade roligt nog några hastat sig iväg ganska så många mil för att delta på detta event och jag tror att Östersunds ekipaget Birgitta Rådman med sin hund och fantastiska fågelfinnare Danja var riktigt nöjda när eftermiddagen kom och vi bestämde, att nu gör vi kväll och låter rappisarna få vila.

Foto: Lasse Rådman

Tack alla närvarande för en härlig dag.
Peter och Johanna

Foto: Lena Isakson

Stående från vänster: Tobias med Fie, Birgitta med Danja, Eva med Meia, Johan med Jacksin, Ove med Jack och Demi, Tomas med Kenzo, Mirjam med Gimli, och på knä från vänster Peter med Hexa, Johanna med Kassie och Titti med Lexie.

Fjällprov på Dundret 16-17 september 2023

Text o foto: Maria Timgren

Hänger du med på fjällprov på Dundret i september? frågade Robert Isaksson, ägare till min bretonhane Rickardssons Idis syster, Rickardssons Smilla. Idi och jag bor i södra Finland, men vi brukar jaga på svenska sidan i september och detta år var inget undantag. Några vänner och jag hade planerat in skogsjakt i Gällivare precis denna provvecka, så det var enkelt att haka på Roberts idé. Så kom provhelgen. En grupp på cirka 10 startande, varav flera var bekanta. Kul! Det fina vädret lyste med sin frånvaro och dimman låg tjock över Dundret.

En timme och en fikapaus senare hade dimman lättat tillräckligt för att domare Erling Wikman skulle låta unghundarna påbörja provet. Medan ung- och öppenklasshundarna sprang av sig under sina första släpp hann vi andra deltagare lära känna varandra och den kyliga morgonen fylldes av trevligt hundprat och allt klarare väder.

Efter en avslutad första runda hade vi inte sett en enda ripa. Vi tog en snabb fika innan vi fortsatte - men även följande sökrunda var tom. Själv var jag nöjd med Idis andra släpp, men en viss nervositet började infinna sig i gruppen. Var fanns riporna? I det tredje sökandet kommer vi upp på kalfjället. Då började det hända. På håll fick vi andra se hur unghundarna stötte upp ripor. Det fanns ripor på området, och Idi kallades in som partner till en unghund. De hann inte söka många minuter innan unghunden stannade i stånd, och några sekunder senare blev Idi sekunderande lite längre bort. De springande riporna blev för mycket för unghunden, som tyvärr fick avsluta dagen där. Idi står kvar - och då det blir hans tur reser han en ripa som blivit kvar efter partnerhunden. Efter kastapport fortsätter vi med ny partner. Nu är det gnista i sökandet

på bägge hundarna! Tävlingen på vem som hittar de nyss flygna riporna först syns i hundarnas intensitet och fart. Det är bara att njuta av den fina jakten.

Idi fixar ett fint fågelarbete på en stor ripkull, och apporterar fälld ripa på lite längre håll. Vi skickas på paus och går tillbaka till de andra som visar tummen upp och ler stort. Jag hinner knappt få på Idi täcket innan vi kallas tillbaka. Tydligen är en av elitklasshundarna klar för dagen och Erling vill att vi fortsätter. Ja, då är det bara att lyda. Båda elitklasshundarna söker i en nästan ursinnig fart, konkurrensen är påtaglig. Efter ett tag hittas båda hundarna i stånd - partnern sekunderar och Idi står för fågel. På reskommando lättar singelripa, Idi står kvar och kommer sedan in till mig för beröm. Erling ler mot mig och nickar, och vi är klara för dagen.

Dagen fortsätter och det är ripa i luften i så gott som varje sök. Elithunden Vakkuniva-Tarzans Tara med förare Joachim Almgren får en fin fågelsituation som hon sköter galant. Unghunden Isaks Helmer har flygande ripa i sitt släpp flera gånger men respekterar varje gång. Ett flertal släpp senare hittar vi honom i ett välförtjänt stånd. Oj vad lyckliga vi är för deras skull då Helmer är komplett lugn i flog och skott, och dessutom apporterar fint. Uppfödare Robert lyser av lycka över Helmers och förare Albins Anderssons framgång på deras första prov. Wow! Övriga hundförare diskuterar tankar kring stadga på fågel. Den uppmuntrande och stötande stämningen bland deltagarna är tydlig - här vill man hjälpa varandra att lyckas!

Vad som börjat bli en riktigt lång provdag avslutas på ett härligt sätt då elithunden Vakkuniva-Tarzans Tuva som sökt utmärkt hela dagen fattar stånd ca 100 meter innan avslut. En otrolig resning och ett första pris för henne och förare Joachim Almgren! Grattis!

Söndagens prov med domare Joachim Almgren startas i mycket hård vind. Man får klä på sig som om det var vinter! Denna dag går vi direkt upp på kalfjället där riporna hittades dagen innan. Mina steg känns lätta: efter gårdagens första pris i elitklass är det lätt att känna sig avslappnad. Vi har redan lyckats bättre än jag hoppats. Och knappast kan man ta två första pris samma helg?

Ung- och öppenklasshundarna hittar riporna redan i första sök, men det blir inga godkända fågelsituationer och vi fortsätter med ett lite mindre gäng. Stämningen är god trots den hårda vinden, men det är ett svårt före för hundarna. Idi och systemen Smilla är sist i tur på första släpp. De rusar utför kalfjället i medvind, och viker sedan av åt olika håll. I snabb takt utför Idi två fågelarbeten på singelripor.

Fågel hittas fortsättningsvis i varje släpp. Fågelmängden visar sig för stor för flera hundar som får avsluta sin dag snabbare än man önskat. Ett släpp senare där Idi och hans partner under oklara omständigheter tillsammans stöter upp fågel tittar domare Joachim på mig och konstaterar att nu har vi inte råd med fler misstag. En halvtimmes söktid krävs än.

Nervositeten kommer sakta tillbaka.

INGA MISSTAG. Lita på din hund.

Nervös hinner jag inte vara länge, för sökturerna byts med rask takt och vi fortsätter med ny partner. Kvar i racet är bara Idi och unghundarna Isaks Helmer, Myrtallens Aina med förare AnnaCarin Wikman och Point North Arne-Erfarne med förare Emilia Gustafsson. Trots egna motgångar hejar alla andra deltagare på oss. Snart blir det samstånd för Idi och Helmer, som båda hundarna klarar av trots konkurrensen. Idis sista släpp börjar, och till min lycka ser jag honom dra ut i ett utmärkt fjällsök. Lita på din hund. Inga misstag nu. Jag hejar på Idi som söker på, och strax innan slutet på det sista släppet fattar han stånd en god bit bort. Ripan lättar på kommando, och min fågelsäkra, fina lilla hund är fortsatt lugn. 5 minuter senare är vi klara, och det ofattbara har hänt: vi belönas med ett första pris även den andra dagen! Än har vi en god bit kvar till bilarna, och unghundarna Aina och Arne som hittills inte haft godkända fågeltagningar fortsätter. Den trevliga samvaron i de bakre partierna fortsätter, och vinden har äntligen lugnat sig lite. Efter vad som blivit ett mycket långt släpp och en mycket lång dag hittar Aina och Arne ripor, och som slutsats premieras tre unghundar den dagen.

Som lite av en utomstående och ny i bretonkretsarna (Idi är min första hund) kan jag inte annat än glädas över den fina stämning som råder på dessa jaktprov. Alla stöttar varandra, gläds över varandras framgångar och delar med sig av egna erfarenheter och råd. Dessutom är det jättekul att

se andra hundar in action (och från ett avelsperspektiv är detta ovärderligt). Det ger perspektiv, nya bekanskap och i bästa fall en allt högre tillit till samarbetet med egna hunden. Jag hoppas flera vågar sig på jaktprov med sina hundar - speciellt ni som har duktiga hanhundar. Endast så kan våra kunniga uppfödare få ett tillräckligt brett utbud rasenliga hanar till sitt avelsarbete. Då kan vi alla njuta av jakt med våra fina bretoner i framtiden också.

Då jag sitter i bilen på väg hem glider mina tankar till skolan av stående fågelhundar. Hur kommer det sig att jag lyckats uppnå ett så här starkt samarbete med min första egna och i dagsläget fågelsäkra hund? Många andra fick avsluta proven på grund av eftergång på fågel. Stadga på fågel - är det verkligen så ovanligt? Jag har haft lyckan att dela denna hobby med min man - vi måste ha talat om hundskolning i tusentals timmar de senaste åren - och fått mycket hjälp av Idis uppfödare Ulf Rickardson och proffstränare Mika Harju hemma i Finland. I våra oändliga diskussioner med Mika har vi konstaterat att samarbete och lydnad i höga varv (i sök, i fågelsituationer) kräver träning på höga varv - lydnad i situationer där hunden går på låga varv kommer inte att leda till lydnad vid fågel. Denna insikt och träningsfilosofi har hjälpt oss bygga upp samarbetet med hundar som blivit säkra på fågel, lätta att jaga med och därmed också är resultatsäkra på prov.

Foto: Fredrik Almespång

En kämpe går i välförtjänt pension

Text o foto: Stig-Åke "Pigge" Göransson

Det är kväll andra dagen efter premiären på skogs-fågel och ripa. Jag sitter i jaktkojan uppe på Rova-vaara cirka fyra mil söder om Gällivare. Det är mörkt utanför kojan men på bordet framför mig brinner fyra värmeljus. De sprider inte bara ljus, en behaglig värme och en underbar mysfaktor in-finner sig också samtidigt i mitt enkla krypin. Vi, hundarna och jag tar igen oss efter en tuff men givande dag ute i fågelskogen.

Doften av den palt och rimmat fläsk som jag stekte för ungefär en timme sedan ligger kvar i luften och jag mår oförsämrat bra. Jag tittar på hundarna som finns med mig, de ligger och sover på olika ställen i kojan. De har verkligen förtjänat den vila de får efter att ha jobbat stenhårt under två dagar i få-gelskogen. Där finns Acke, den yngste av dem, en Norrbottensspets som bara är två år men som verkligen har levererat. Här finns också mina två bretonhundar, Speedo som kan vara "all over the place" men när det gäller är en helt underbar jakt-kamrat. Sist men inte minst har vi Origo, Eirams otrolige Origo. Han är fjorton år gammal, saknar vissa tänder, hörseln är nästan helt borta men kroppen fungerar nästan lika bra som hos en vältränad ung hund. Det är mycket i den här be-rättelsen som kommer att handla om Origo.

Det hela började med att Marie Nylander och jag talades vid på telefon. Plötsligt frågar hon om jag kanske var intresserad av en valp ur hennes upp-födning. Hade inte funderat så mycket i de ba-norna men Nimbus min dåvarande bretonhund bör-jade vara i sjuårsåldern och det låg i luften att ta ytterligare en breton in i familjen, så varför inte. Fick se ett antal bilder på valpar från den aktuella kullen. Där fanns en liten, faktiskt den minsta val-pen i kullen, som med sin blick fångade mitt in-tresse. Det var som om den ville säga ta mig, vi kommer att bli ett oslagbart par i skog och på fjäll. Jag trodde nästan att Marie skulle omyndigförklara mig när jag ville ha den absolut minsta hunden i kullen. Har jag ångrat valet jag gjorde? Ett rung-ande NEJ. Finns inte på kartan så här fjorton år senare att jag skulle velat ha någon annan hund än Origo. Han är en av de absolut bästa jakthundar jag någonsin haft i min ägo. Dessutom är han den perfekta jaktkompisen, en riktig kämpe som är uppmärksam på allt man gör och som aldrig sviker.

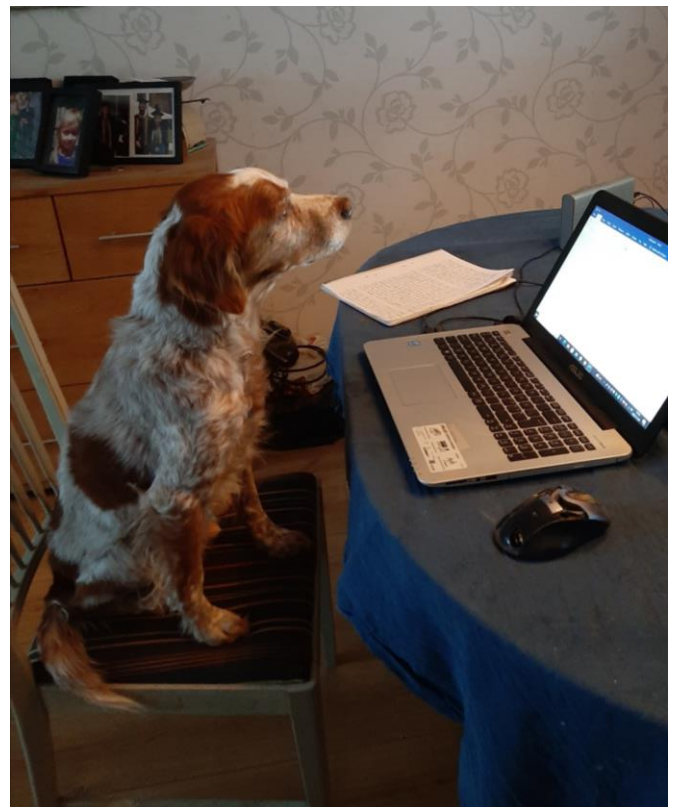
Vi har upplevt massor tillsammans Origo och jag. I och med att hörseln är borta har hans sök avsevärt förändrats vid skogsjakt de senaste åren. Han sö-ker numer i stora cirklar så att han kommer in till mig via mitt bakspår, regelbundenheten är dock

densamma. Det är nästan så att jag kan räkna mina steg och tänka nu borde han vara här och då dyker han upp.

Tyvärr upptäckte jag att demensen kanske börjar slå till. Detta när han tappade bort mig i skogen vid en av de sista jaktturerna i fjol.

Hur som helst han skulle få vara med och jaga även i år om det fungerade. Det var ritualen med den sista jakten han skulle få genomgå. Jag gjorde som jag gjort tidigare med mina gamla kämpar. Speedo fick söka reda på fågel, en fin ripkull visade det sig vara. Därefter kallades Speedo in från ståndet och vi återvände till bilen där Origo väntade på sin tur att komma ut i markerna.

Origo fick göra hela jobbet på den funna ripkullen. Han hittade fågeln direkt, kröp försiktigt in i ett fast stånd. Själv smög jag mig försiktigt upp till hunden, han sneglade på mig som han brukar göra, är du med nu husse. Jaa gå på, löd kommandot, en snabb avance och en sju åtta ripor fladdrade upp framför oss. Skottet föll och en av riporna föll som en tom plastkasse till marken. Origo tittade stint på mig och bara väntade på kommandot ap-port. Allt funkade perfekt. En mycket stolt gam-mal bretonhund lämnade en nyskjuten ripa i min hand.

Origo granskar texten. Har husse skrivit något bra om mig?

Själv hade jag en klump i halsen av både lycka, nostalgi och tacksamhet över att ha fått förmånen att jaga tillsammans med en sådan jaktkompis som Origo, under mängder av år dessutom.

Plötsligt drog Origo iväg ut på sök igen. Efter någon minut kommer han in mot mig igen och jag ser direkt att han rapporterar, ”kom husse det finns mer fågel här”. Det blev ytterligare en ripa att bära hem till matte.

Origo har fått jaga för fullt i de två dagar vi hittills befunnit oss på jaktområdet. Olyckligtvis har han tappat bort mig två gånger i samband med att han har sparat fågel. GPS är en välsignelse i dessa situationer.

Nästan alla mina tankar var hos Origo under kvällen. Han får gå i pension nu. Valförtjänt som den kämpe han är och som han genom alla år varit. Han kommer att få leva vidare så länge han orkar. Han kommer också att få följa med i skog och mark, nu ständigt med ett GPS halsband runt halsen. De strapatsrika jaktturerna kommer framöver att lysa med sin frånvaro för honom. Vi kommer att ta kortare turer med bössan i hand, runt kojan, ner till kalkkällan och i terräng han känner väl till. Han skall aldrig mer behöva uppleva att han tappar bort sin husse i skogen.

Måste ändå berätta om några av de minnen med Origo som etsat sig fast i mitt minne. Det första är när jag hade skjutit av vingen på en stor tjärdertupp och skickade Origo på apport efter den. En tupp på över fem kilo visade det sig vara. Jag hörde hur hunden drog efter tuppen längre och längre bort. Till slut blev det tyst och jag väntade otåligt ett bra tag på att Origo skulle komma tillbaka med fågeln. Till min lättnad hör jag hur ekipaget är på väg tillbaka. När jag ser Origo skymta mellan träden inser jag att det är en jättetupp han bogserar på. Oj, hinner jag tänka, han väger ju bara fjorton kilo, den där tuppen är för stor för honom. Origo gav sig inte, över stock och sten ömsom bar och ömsom släpade han på den gigantiska apporten. Slutligen försvann han ner i ett krondike och när han dyker upp igen är det hans bakdel som kommer upp först men tuppen bogserades till husse. Snacka om en kämpe.

Ett annat starkt minne är när Origo och jag är i Jämtland för steg 1 utbildning som hundinstruktör. Tag med en hund till utbildningen stod det i inbjudan, helst en problemhund. Origo var den hund som följde med mig, inte som någon större problemhund men en hund som är väldigt bunden till sin husse.

En av övningarna var att se vad hunden gjorde om husse inte längre kunde agera som ledare. Jag fick instruktion om att förhålla mig helt passiv med Origo sittande vid min sida helt lös. Med hängande handskar stod jag där omringad av övriga kursdeltagare. Efter ett tag ser jag i ögonvrån hur Origo tittar på mig som att han väntar på att jag skall reagera på något vis. Plötsligt reser sig min hund, går fram till en kvinna som vi arbetat tillsammans med vid några övningar. Hunden skäller ut kvinnan efter noter och återvänder till min sida väldigt nöjd som det verkar. Nu har hunden tagit över ansvaret för husse och markerar mot det största hotet han just nu upplever. Åter igen reser sig Origo, går fram till vår instruktör, lyfter på benet och pinkar på hennes stövel. Återvänder till mig, sätter sig lugnt vid min sida och ser väldigt nöjd ut. Här bryter vi konstaterar instruktören.

En sund hund som aldrig kommer att svika sin husse blir omdömet. Dessutom är Du skyldig mig ett glas vin till middagen konstaterar vår instruktör med glimten i ögat.

Under jakt ser man ju verkligen vilken hund man har. En händelse som fortfarande svider lite i själen är när Origo har hittat en tjäderhöna och står stadigt och pekar på den. Jag låter honom resa fågeln och skjuter--- bom. Origo vänder sakta på huvudet, tittar länge på mig med anklagande blick, går ut på nytt sök utan kommando. Jag kände mig som en svikare.

Slutligen en händelse som utspelade sig när jag skulle vinterställa jaktkojan för några år sedan. Kallt, minus 18 grader. Förstod att natten skulle bli tuff. Origo fick krypa ner i min medhavda sovsäck. Där sov vi ganska bra hela natten. På morgonen tittade en yrvaken bretonhund upp på mig, viftade på svansen så att hela sovsäcken for omkring. Varma och glada var vi båda två, vi hade ju hjälps åt att värma varandra under en mycket kall natt.

Skitjakt på Er go vänner.

Bretonhälsningar
Stig-Åke ”Pigge” Göransson

Fältprov i Västsverige 2023

Text: Peter Nilsson

Så var det gjort igen, fältprovet som vi haft här nere i Västsverige de sista 11-12 åren.

Det började egentligen med att jag var ute och jagade gräsänder och stod i vadarbyxor med vatten upp till magen och agerade drevkarl, med en av mina två Vorsthe som jag hade då, i ett stort bräske med mycket vatten och änder.

Telefonen ringer och i andra änden så är det Lennart Berglund som vill mig något. Vad det var kommer jag inte ihåg men, jag vet att jag nämnde lite om att kanske få till ett särskilt prov kommande höst. Lennarts förslag blev att ordna ett ordinarie prov i stället och så blev det, och så har vi fortsatt att göra det under en tid.

Provet har gått under namnet Falköpingsprovet då vi för det mesta har haft förmånen att vara på fantastiska marker i Falköpingstrakten.

Men i år så satte det hårt drivna jordbruket stopp för prov på de markerna som vi vanligtvis brukar vara på men detta löste sig ändå.

Vår eminente markvärd Birger Knutsson har även andra marker som kunde användas och en förflyttning till marker som låg i närheten av Alingsås och Vårgårda fick bli årets provplats.

Vi behövde inte bli besvikna, markerna var jättefina och rapphöns och fasaner fanns det alldeles lagom med. Alla som var där, var eller borde varit väldigt nöjda med möjligheterna som deras hundar gavs.

I strålände höstväder så gick vi i två dagar och kämpade.

Som alltid så finns det ju de som inte lyckas fullt ut, men chanserna fanns och det är ju bara att åka hem och träna på vidare så att man får till det på nästa prov.

De fanns ju de som lyckades riktigt bra också.

Vi fick två deltagare i ekl som gick till pris på lördagen och en som startade i ukl.

På söndagen så var det fyra stycken i ekl som lyckades att knyta ihop säcken och få pris med sig av fältet när dagen var slut.

Naturligtvis så måste jag nämna några ord om de som fixar så att allt funkar.

Mirjam Landholm och Eva Olausson. Så duktiga ni är som roddar i allt och som gör att det funkar. Stort tack för jobbet som ni gör, och gör så bra.

Vi hoppas att vi ska fixa ett nytt fältprov till nästa säsong, så första helgen i oktober kan ni boka redan nu.

Väldigt välkomna hit till oss i Västsverige för då ska det ske.

I bästa fall så kommer det vara domare från Västerbotten som ska bedöma våra hundar då och förhoppningsvis kanske jag kan få starta själv.

// Peter

Regionbidrag

Har du bra idéer vad din region ska göra för aktiviteter?

Bretonklubben ger bidrag till regionsaktiviteter.

För att stärka regionerna har Bretonklubbens styrelsen beslutat att ett årligt fast regionsbidrag ska utgå.

- Regionerna har rätt till att få **3 000 kr/region** och år, utan ansökan
- Max 300 kr/medlem och aktivitet får nyttjas
- Om ytterligare bidrag önskas, kan regionerna ansöka om mer bidrag.

Det fasta regionbidraget får användas till:

- Lunch & fika i samband med regionsaktivitet
- Föredragshållare
- Instruktor under dressyrkurs
- Avgift för fågelträning
- Lerduveskytte

Ett krav för att få bidrag, är att aktiviteten ska vara öppen för alla i Bretonklubben.

Om du har bra idéer på vad din region ska göra för aktiviteter, kontakta ditt regionombud! Kontaktuppgifter hittar du på <https://breton.se/regionombud/presentation/>

OBS ! Vill du ha ditt BretonBlad digitalt?

BretonBladet skickas som papperstidning till samtliga fullbetalande medlemmar som inte har meddelat annat. I tidigare utsänd enkät har en del av klubbens medlemmar uttryckt att man vill få BretonBladet digitalt. Och naturligtvis vill vi tillgodose era önskemål.

Ni som i fortsättningen vill ha Bladet digitalt (i stället för papperstidning) meddela ert önskemål till bretonbladet@breton.se eller meddela medlem@skk.se och ange att ni vill ha BretonBladet i mailen.

Ni som väljer digital variant måste vara extra noga med att vi har rätt mailadress till er.

// Redaktören

Bidrag till BretonBladet och klubbens hemsida/fb-sida.

Skicka in ditt bidrag till bretonbladet@breton.se eller webmaster@breton.se

Texten skickas helst i word och bilderna separat. Tänk på att bilder som ska tryckas i Bladet behöver vara högupplösta. De kan komma att beskäras. För bilder till hemsida eller andra digitala medier krävs inte lika mycket. Kom ihåg att skriva vilka som är på bilden och vem som tagit fotot.

Kommande stoppdatum för att få med ett bidrag i Bladet är:
2024-03-14, 2024-06-06, 2024-09-10, 2024-12-02

Inga bidrag är för små eller för stora för publicering så fatta pennan/datorn och skicka oss dina tankar och erfarenheter. Har du "bara" en vacker, dråplig eller allmänt kul bild, skicka den med en förklaring på ett par rader så vi andra också kan dela glädjen.

BretonBladet
Nr 2024-1

Vad vill ni se i nästa Blad
?

Avs: Svensk Bretonklubb
c/o Birgitta Rådman
Kallsta 155
836 92 LIT

Svensk Bretonklubb

Rasklubb inom Specialklubb för Kontinentala
Fågelhundar

E-post: info@breton.se

E-post: bretonbladet@breton.se

E-post: webmaster@breton.se

E-post: medlemsansvarig@breton.se

E-post: sekreterare@breton.se

E-post: kassor@breton.se

E-post: jaktprov@breton.se

Medlemsavgift 2024

Huvudmedlem: 450:-

Familjemedlem: 100:-

Vill du bli medlem eller har nya kontaktuppgifter, gå in på klubbens hemsida för registrering/ändring.

Medlemsansvarig kan också bistå vid behov.

Medlemmar kan delta i klubbens olika aktiviteter mm. Det är också krav på att vara medlem i Bretonklubben (eller annan SKF-klubb) för att få starta på jaktprov.

Som medlem får du bland annat BretonBladet fyra gånger per år.

Tveka inte att kontakta någon i styrelsen eller ditt regionombud när du har något förslag eller undrar över något.

Stort Tack till våra sponsorer.

Från redaktören:

"Dubbelnummer"

Ännu ett nummer av BretonBladet har lämnat min hand, det mest innehållsrika jag levererat hittills under mina år. Hoppas att detta till fullo kompenserar det uteblivna höstnumret. Hösten är en intensiv tid för fågelhundsägare (jägare) och då är det ingen som prioriterar artiklar till Bladet, men det sägs ju att den som väntar på något gott....

Till nästa nummer hoppas jag att ni har mycket att berätta om vinterns händelser, hur ni laddar inför kommande jaktprov, jaktsäsong osv. Före 14 mars -24 behöver jag era bidrag.

Till dess kan även jag ägna mig åt diverse "kuligheter" men om inte vädret bestämmer sig för att bli mer jaktvänligt så är det nog stopp för jakt före årsskiftet i mina trakter. Mina bretoner simmar förnärvarande i snön och det är -20 grader kallt ute. Att då mysa i mattes knä framför en brasa är nästan det bästa som finns.

Vill även passa på att önska alla en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År.

Er tillgivne redaktör
Birgitta